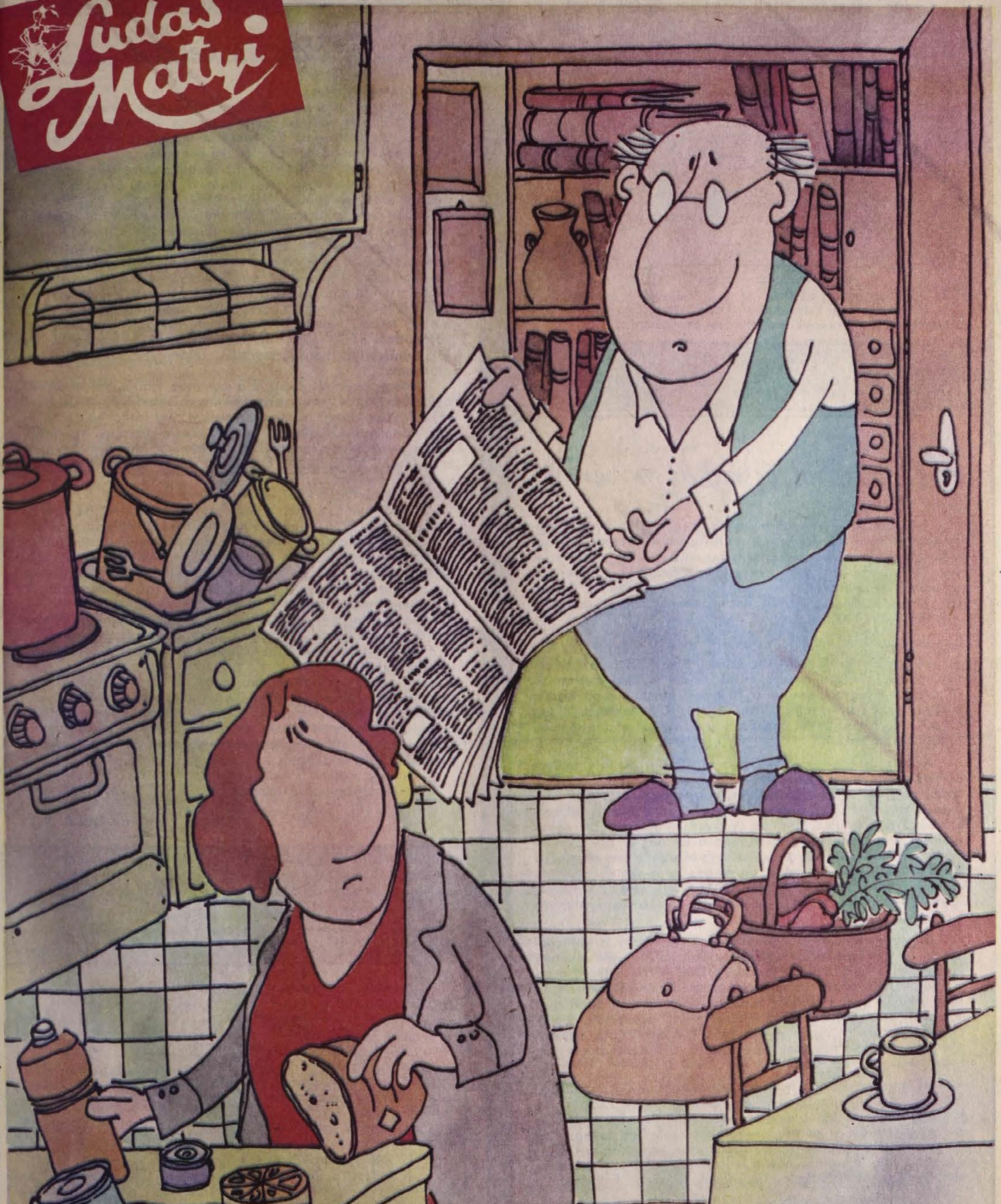
44. ÉVFOLYAM 42. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1988. OKTÓBER 19.

Ludas Matyi

Lehoczki István rajza

– Hát nem érdekes, hogy szóról szóra ezeket a problémákat hazudozta éveken át a Szabad Európa?!...

SZÓL A RÁDIÓ... A 8–9. OLDALON

AZ ÉLET SŰRŰJÉBEN

– Mindenki csak siránkozik! Pedig ahol én lakom egyik szomszédomnak sincsenek megélhetési problémái!

Passzív keresők

Van egy vízióm.

Egy szép napon az ország összes, erre alkalmas egészségügyi intézményében nagy, össznépi vizeletvizsgálatot végeznek. Az „anyagot" két részre osztják, két üvegcsébe öntik, mindkettőn, ahol illik, ott a delikvens személyi száma. Az egyik üveget hatóságilag lepecsételik és szigorú őrizetben tartják a kontrollvizsgálat céljára. A másik üveg tartalmát viszont azon melegében analizálják.

Akár egy valamirevaló doppinglaborban. Mint legutóbb Szöulban. Ugyanúgy. Csak sokkal szélesebb körben.

Az eredményeket közzéteszik. Személyre szólóan, társadalomra szólóan. És kiderül: tiltott teljesítményfokozó szer, például sztanozolon vagy más hasonló csak kevesek szervezetében mutatható ki. Sőt! A túlnyomó, más kifejezéssel az elsöprő többség mintha éppenhogy valamilyen nagy teljesítményű teljesítménygátlót fogyasztott volna. A szakértők zavarodottak. Jó-jó, volt már ilyen. Ekkor-akkor. Erre-arra. De így, tömegmértékben? Érthetetlen. Talán hiba csúszott az értékelésbe...

Nosza, azonnal elvégzik a kontrollt. Hiába. Az eredmény ugyanaz. Antidopping, példátlan méretekben! Az aktív keresők! Passzív kereső szinte valamennyi! Ezt látná boldogtalan Ben Johnson! Dördül a startpisztoly, a mezőny nekilódul. Féltávig minden a megszokott. Küzdelem, lendület. Ám utána a futók kiengednek. Lassan... Még lassabban... Van erő, de nincs erőfeszítés.

Mi történhetett? Teljes a tanácstalanság.

Aztán előáll valaki a magyarázattal. Az egész ország egy bizonyos SZJA (személyi jövedelemadó) tablettát szedett. Ezt eredetileg gyógyszernek szánták, ám valami baj történhetett az adagolással, mellékhatás főhatássá lépett elő. Bármily fájó is, igaz, a SZJA-tabletta ebben a dózisban nem ösztönöz a munkára. Teljesítmény-visszatartó hatása van. A teljesítményeknek ugyanis nincs adóvisszatartó hatása.

Nagy a fejtörés. Mit tehetünk ebben a helyzetben? Több lehetőség kínálkozik. 1. Eltiltjuk a rajtavesztett versenyzőket. 2. Tilalmi listára tesszük a SZJA-tablettát. 3. De legalábbis csökkentjük az adagját.

Ám, ahogy ez nálunk már megszokott, egy negyedik változat jön be. Megszüntetik a doppinglaborokat. Ez a legkézenfekvőbb. Millió vizsgálat, millió forintért. Műszer, anyag, energia. És különben sincs rá ember. Ugyan ki vállal ma ekkora túlmunkát az egészségügyben? Hisz ők is megkapják a maguk SZJA-fejadagját.

Van egy vízióm.

Hogy mégsem vízió mindez.

Münz András

Kohászból éjszakás nővér?

A legutóbbi Tv-Fórumon az ipari miniszter riasztó számokat mondott az Ózdon várható elbocsátásokról, ugyanakkor az építésügyi miniszter megjegyezte, hogy ez azért nem jelent olyan nagyarányú munkanélküliséget, hiszen az emberek jórészének más munka adható. Mire Berecz Frigyes ezt válaszolta Somogyi Lászlónak: Ózdi kohászból nem lehet éjszakás nővér Miskolcon.

Valóban nem lehet?

Miskolcon a Vasvill kereskedelmi vállalat Ausztriából vásárol ásót, kapát, kaszát, mivel itthon keveset gyártanak. (A tavaszi árjegyzék szerint a 70 dekás osztrák kapa 220, a magyar 53,50, de az nincs. Az ásó 240, az itthon elásott áru (57,50). Mert bennünket ásó-kapa sem választ el újabb meg újabb ráfizetésektől.

A borsodi gondokról szólva a Munkaügyi Kutató Intézet osztályvezetője egy interjúban azt kérdezi, miért ne szervezhetné meg a helyi kereskedelem, a vállalkozókat segítő előleggel, kihasználatlan gépek, anyagok beszerzésével az ásó-kapa-kasza gyártást? Meg az építkezéseknél használt egyes elemeket? Hozzáteszem: talán még a lakatét is, ami szintén országos hiánycikk és ha a szügyi Madách tsz elő tudja állítani (csak keveset), miért ne menne ez a vas és acél városában? Muszáj, hogy Ózdot egykenyerű városnak nevezzék? És szükséges-e, hogy a vas- és acéláruhiány országa legyünk?

De talán fellengős elgondolásnak hat, hogy a kereskedelem termelésszervezésre vállalkozzék, amikor gyakran még kereskedésre sem lehet rászorítani. Lehet-e az üzlet-hivatalnokból kereskedő és az állami kereskedőből vállalkozó? Ez sem kevésbé fogas kérdés, mint az, hogy lehet-e kohászból éjszakás nővér? Nem csupán az elméleti szakember bohó elképzelése ez a „termelésszervezés"? Amit valaha egyszerűen gyártásnak neveztek és csinálta a kereskedelem (az igazi), amíg le nem szoktatták róla.

Az ipari miniszter kérdésére, elismerem, eddig csak képletes választ sikerült adnom: ha éjszakás nővér nem is, de kapa-kaszagyártó lehet számos kohászból. Ám, ha megvalósul az alternatív – polgári – katonai szolgálat és egy ifjú kohász ilyen csapatba kerül, történetesen egészségügyi szolgálatra, még éjszakás nővér is lehet belőle, aki büszkén dalolja: Csehák Judit katonája vagyok, legszebb katonája...

Földi Iván

BALESET

BRENNER GYÖRGY:

És most...

– Jópofák vagytok, ki sejthette volna a tagkönyvcserék idején, hogy ennyiféle alternatíva lesz! ...

VILMA NÉNI

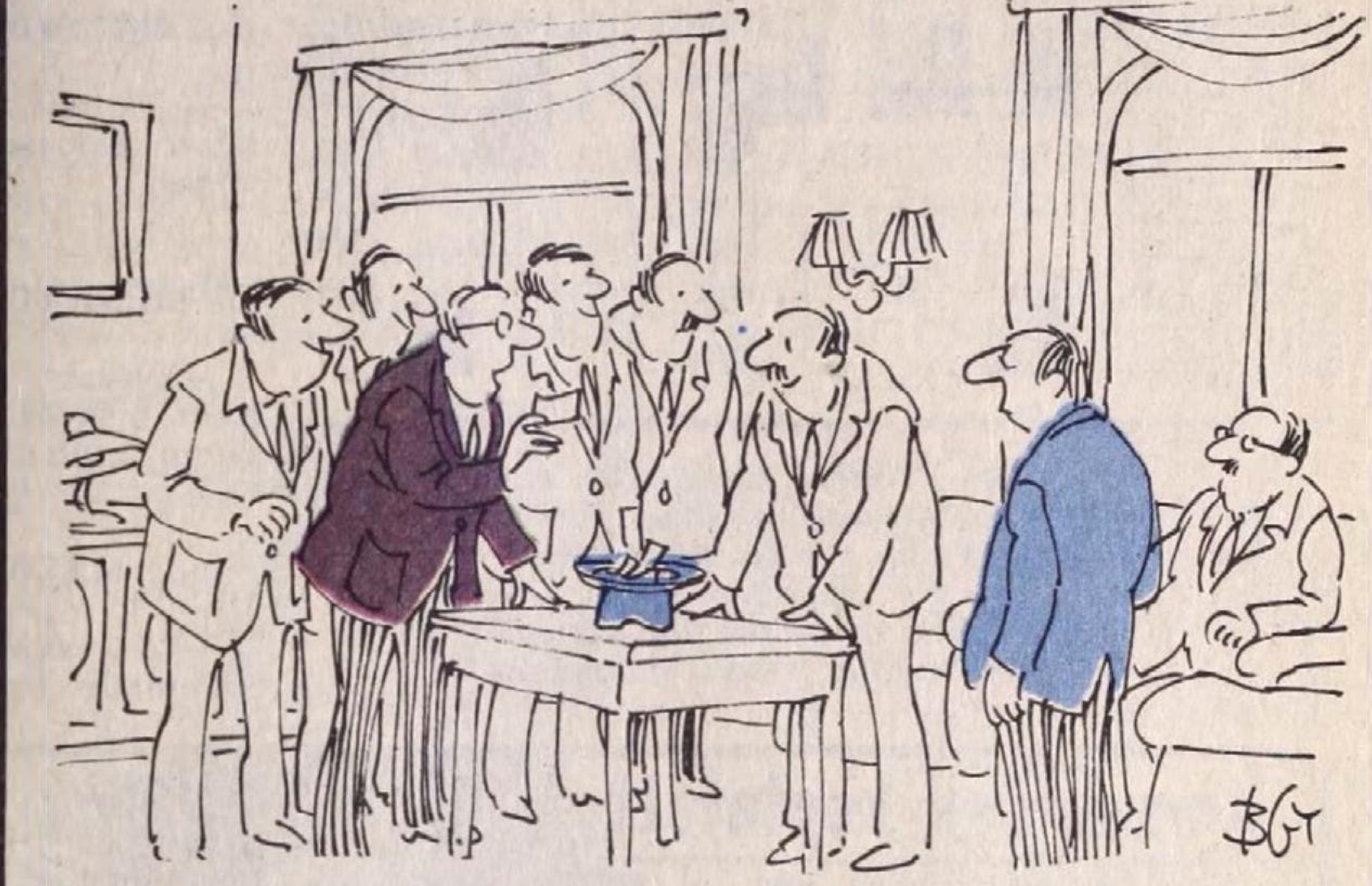
– Kíváncsi volnék, hogy lengyel barátaink szintén kipróbálták-e az „A" változatot? ...

KÜLÖNLEGES TUDAKOZÓ

– De ugye csak a kommunizmus utópia?!

VIZSGÁLAT A MEGYÉBEN

– Sajnos, fejeket követel a jónép, hát most te következel Bélám.

KI LEGYEN AZ OMBUDSMAN?

Azt álmodtam, hogy az Országgyűlés elnöke vagyok és erőteljesen ráz a csengő.

— Maga kicsoda? — kiáltottam a hátsó sorokban ágáló kis tagra, mert az ember nem tanulhat meg minden képviselőt kapásból.

— Én vagyok a Balogh!

— Hiába provokál, juszt sem kérdem meg, melyik Balogh. Na kivele, miért a nyújtózás?

— Javasolni szeretném, hogy legyen Magyarországon is ombudsman.

— Márminthogy mi legyen Magyarországon?

— Ombudsman.

— Balogh, maga szórakozik velem. Mi az isten csudája az az ombudsman?

— Olyan ember, akinek a brit állampolgárok panaszkodhatnak.

— Balogh, maga ezer évet elkésett a javaslatával. Magyarország a tízmillió ombudsman országa. Itt mindenki panaszkodik mindenkinek.

— De az ombudsman orvosolja is a jogos sérelmeket.

— Nem tipikus. A jogtalanokat sem szoktuk mindig.

— De minden jó demokráciában van már ombudsman!

— Akkor miért nem várja meg, amíg nálunk is jó demokrácia lesz? Nos, mindegy, kötelességem, hogy szavazásra bocsássam a javaslatot. Teremőr, hozza be a szavazatszámláló masinát!

— Nem lehet tisztelettel. Hatodik hónapja javítja az Elektromogul. Tetszik tudni nincs drót. A golyókat meg eladták Svájcnak, aszpirin gyanánt.

— És? Legalább hatásosak voltak azok a golyók?

— A legnagyobb mértékben. A svájciaknak már eleve nem fáj a fejük.

— Ebben az esetben kézfeltartással szavazunk. Emelje fel a jobbját, aki a javaslat mellett van... Halló, maga ne mocorogjon, mert nem tudom megszámlálni. Magának meg hány feje van ott hátul?

Végül az akusztikus szavazás döntött. Akik igent mondtak kevesebben voltak, de jobban kiabáltak. Annyira, hogy a zajra fel is ébredtem és rögtön tudtam, kár a gőzért mert nálunk már régóta van ombudsman.

Sőt, ombudswoman, mert hazánkban az egyenjogúság esete forog fenn. Hiszen Sompolyogi néni, az agg takarítóhölgy már régóta minden panaszt meghallgat, sőt, orvosol.

— Bízza csak ide, aranyoskám, nekem remek összeköttetéseim vannak a legmagasabb helyeken is.

Így aztán magam is hozzá fordultam, mert a mi demokratikus légkörünkben sosem tudja az ember, melyik takarítóhölgynek volt államminiszter a papája.

Történt, hogy szegény nagymamának a fél spenótosát kisajátították, mert a tanácselnök fia kártyabarlangot óhajtott létesíteni a helyén.

— Pipafüst — mondta panaszomra Sompolyogi néni. — Ad egy százast aranyoskám s a többit idebízhatja.

Néhány napra rá taggyűlésről hazatérőben befordultam a Martinuzzi Boldog Katalinról elnevezett kápolnába, mert nálam termő talajra leltek a szocialista pluralizmus eszméi, meg különben is mit lehet tudni. S abban a pillanatban tudtam, hogy Sompolyogi néni valóban a lehető legmagasabb körökkel tart szoros kapcsolatot.

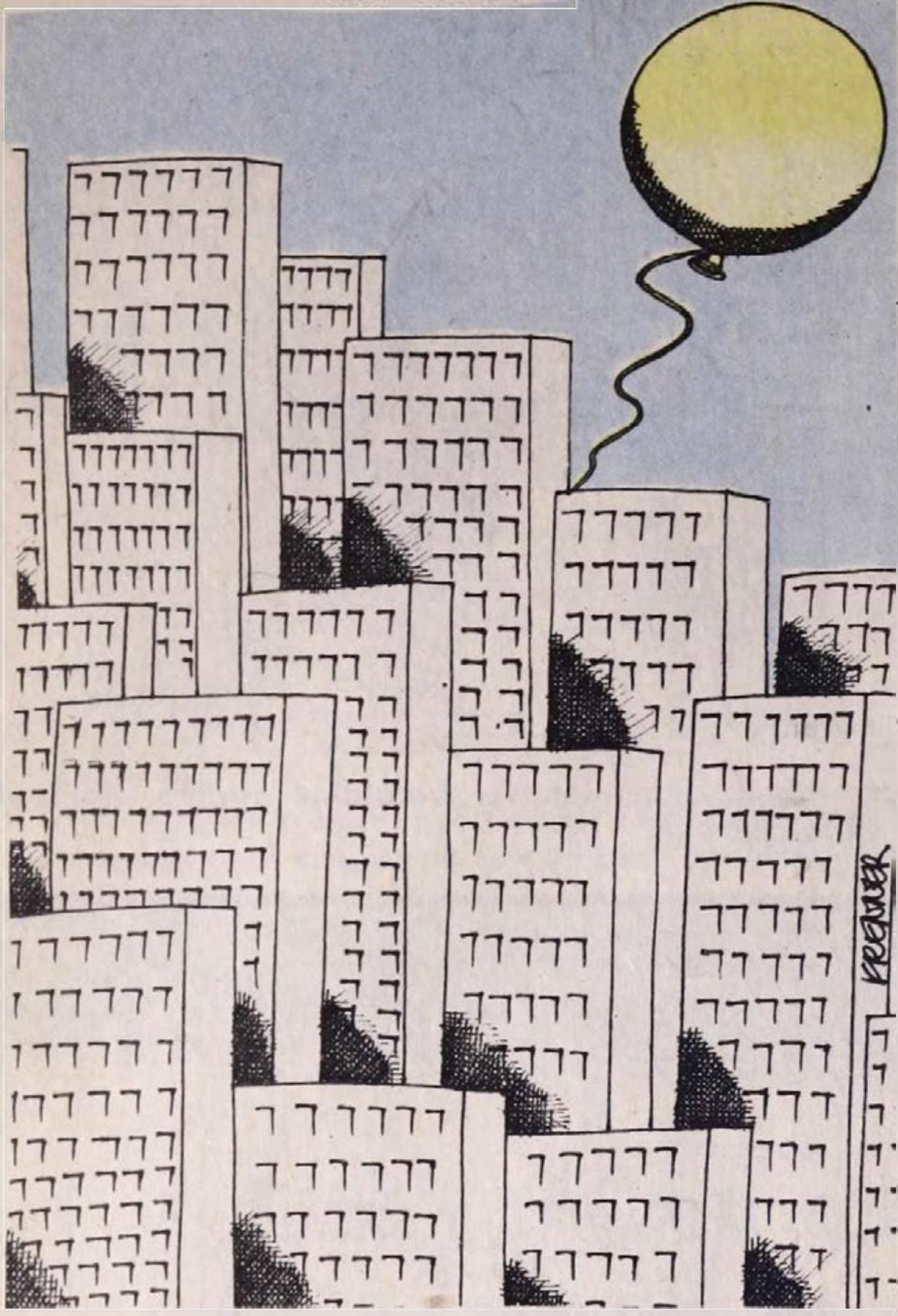
Tudniillik ott térdelt Páduai Szent Antal szobrocskája előtt.

— Most intézem az ügyét, aranyoskám — suttogta. — Tudja, hogy van ez. Ötven forint az enyém, kezelési költség fejében, ötven pedig a közbenjáróé. Már be is dobtam a perselybe. Istenkém, fele-fele.

Az ombudswoman eljárása sikeresnek bizonyult. Félig. Szegény nagymama spenótosának egyik felét visszaadták, csak a másikat vették el. De azon sem a tanácselnök fia létesített kártyabarlangot, hanem a tanácselnök lánya pornóvideót. Arra gondoltam, hogy okosabb lett volna Sompolyogi nénit kikapcsodni a láncolatból. És akkor már tudtam, ki legyen nálunk az ombursman.

Világos, Páduai Szent Antal. Mert, ha ő sem segít...

Peterdi Pál

SZILÁNKOK

BIZALOM

— Higgye el uram, bizalom nélkül nem lehet együtt élni. Ezért ne kérje, hogy még egyszer visszategyem a mérlegre a fél kiló marhafelsált.

ELŐRELÁTÁS

— *Az én tízéves kisfiam már most elrejti az iskolai bizonyítványát, hogy majd annak idején ne szégyenkezzen a gyereke előtt.*

VÁLÁS — VAGYONMEGOSZTÁS

— És múlt hónapban volt egy kettes találatod a lottón. Osztozzunk.

ZÁLOGHÁZBAN

— *Elavult, kopott világnézet. Ezt nem tudjuk bevenni.*

A MENNYORSZÁGBAN

— Nézze milyen elismert művész lettem a halálom után!

HÁZASPÁR

— *A koromhoz képest jól tartod magad.*

ÚJGAZDAG

— Nem tudom mi az a lézersugár, de csomagoljon be egyet abból is...

SZERÉNYSÉG

— *Kis tavalyi rongy — mondta szerényen a rongygyűjtő.*

NYUGTATÓ

— Ébredés után elolvasom a reggeli lapokat. Ettől egész napra megnyugszom.

— Magát nem izgatja a nemzetközi helyzet?

— Én az 1900-beli reggeli lapokat olvasom...

PÁLYAVÁLASZTÁS

— *Nyomozó szeretnék lenni.*

— *Miért?*

— *Mert akkor a razziánál nem engem visznek el*

FIZETÉS

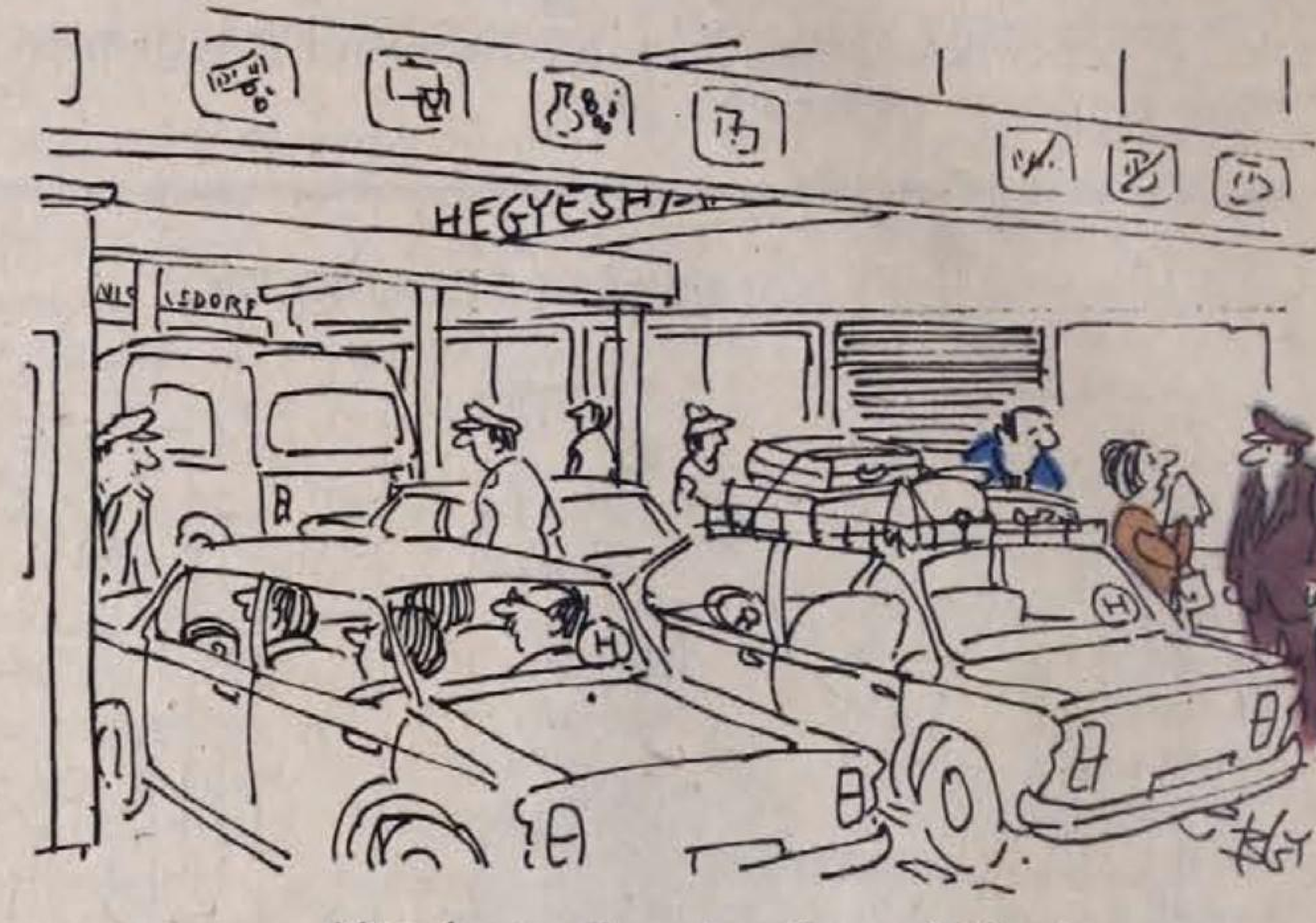
— A fizetésem ma már arra sem elég, hogy egyszer rendesen berúgjak. Csak egy szerény szalonspiccre telik.

TŐKE

— *Ezt a szép családi házat azokból a borravalókból építettem, amelyeket nem adtam.*

Galambos Szilveszter

„TURISTAÚT"

– Vigyázzanak a hazára, elvtárs!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— *Folyton szitkozódol és nyafogsz, mihelyt néhány üveg sört veszek — korholja a feleségét a férj.*

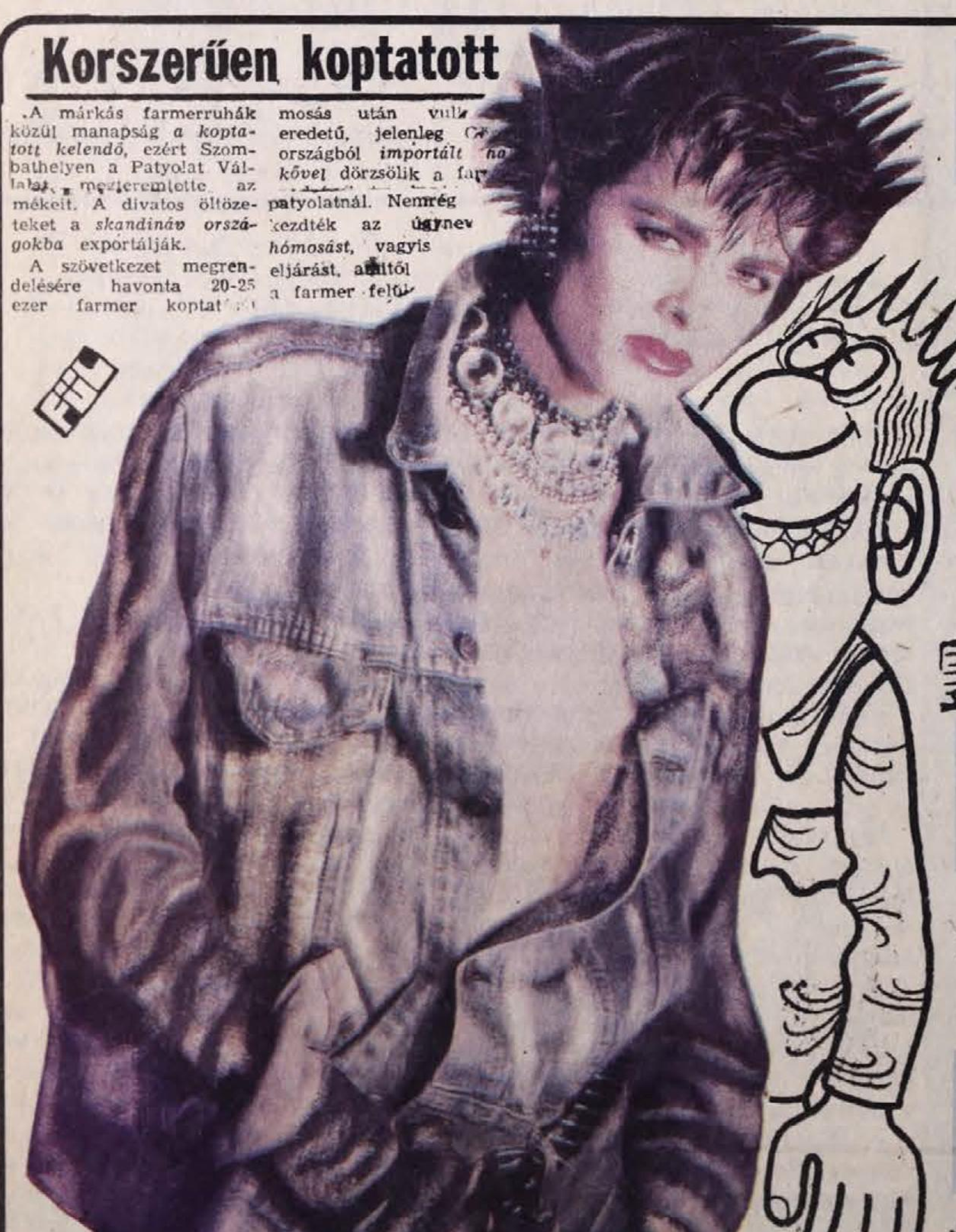
— *De egyetlen szót sem szóltál, amikor a visszaadott üvegek árából nercbundát vettél magadnak!*

Korszerűen koptatott

.A márkás farmerruhák közül manapság *a koptatott kelendő*, ezért Szombathelyen a Patyolat Vállalat ... megteremtette az ... mékeit. A divatos öltözeteket a *skandináv országokba* exportálják.

A szövetkezet megrendelésére havonta 20-25 ezer farmer koptat...

mosás után vulk... eredetű, jelenleg ... országból *importált* ... *kővel* dörzsölik a far... patyolatnál. Nemrég kezdték az úgynev... *hómosást*, vagyis ... eljárást, amitől a farmer felü...

Hajdanában csak annak volt
az ancugja koptatott,
ki leégett, pontosabban:
az álla is felkopott.

Ám, miként az élet maga,
a divat is forgandó...
jólöltözött csajnak, srácnak
ma nyűtt gatya hordandó.

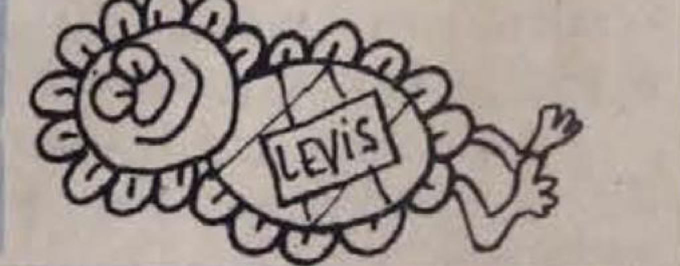
Az idősebb nemzedék, kit
nehezebb sors oktatott,
fényes szélben, kopott cuccban
jelszavakat koptatott.

Oh, szentséges történelem!
(Ha kimondom, tán megintsz),
hogy akkortájt jól megkopott
számos nyelv és hátgerinc.

Ámde mindez már a múlté.
Ki ma kopott, becse nő...
holnap fakó pelenkába
pisil már a csecsemő.

Nemzedékre új nemzedék...
koptatotthoz szoktatott,
kit az anyja már koptatott,
rongy-pólyában szoptatott

Majd, ha felnő és megtépi
lázas létünk harctere,
az életút megkoptatja
s nyűtt lesz, mint a farmere

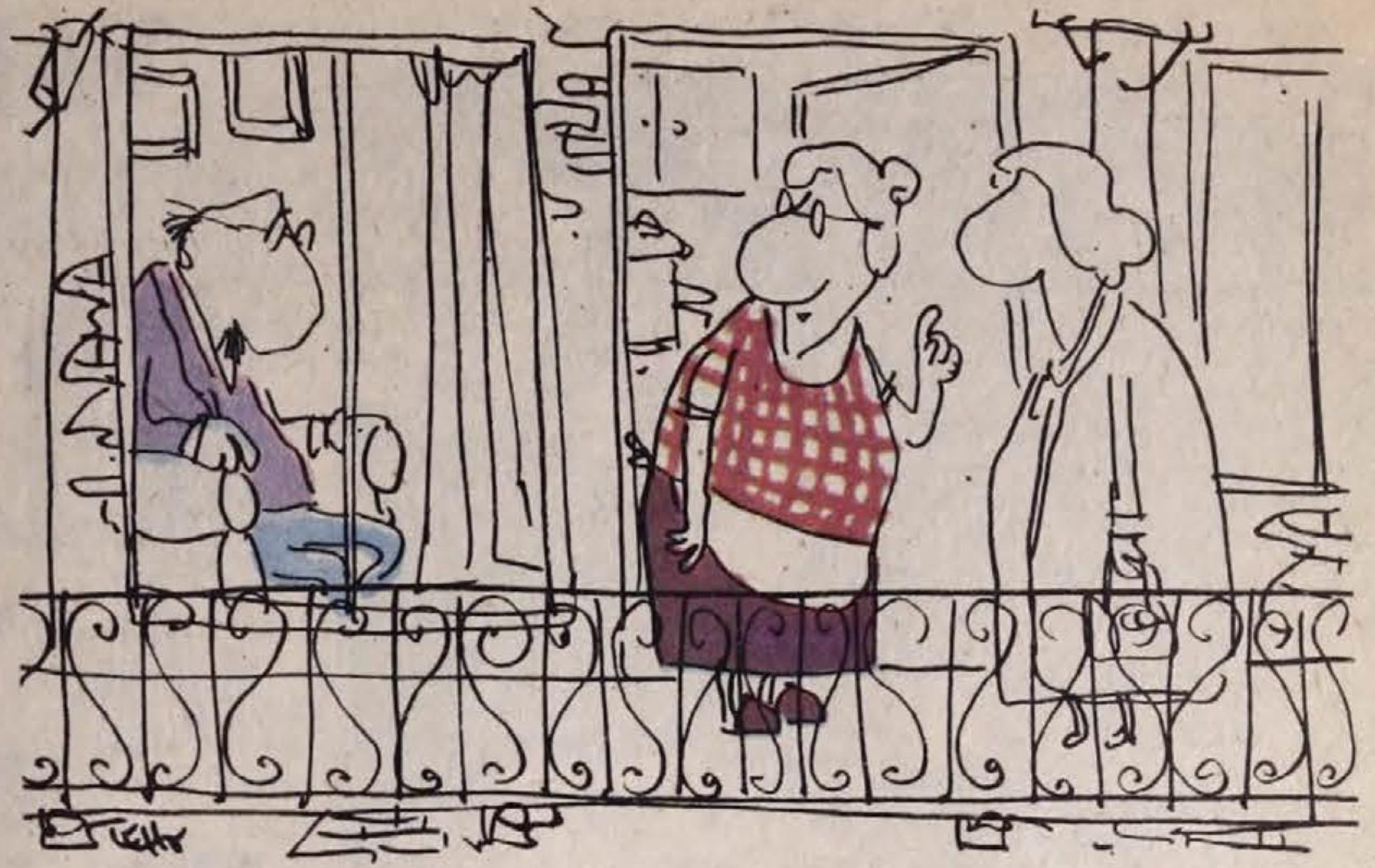

Midőn tépett hálóingben
a mennyekbe kaptatna,
szárnyat kap az úristentől,
bizonyára — koptatva.

POLITIKAI VITA

– Nem lobbizik apád, csupán helytelenül dönt!

– Én mindig mondtam neki, hogy inkább templomba járjon, akkor most nem rendült volna meg a hite!...

A MÁSIK MEGOLDÁS

Csak nem biztosítási ügynök maga is? — kérdezte gyanakodva Kovácska Mihály, testével torlaszolva el az előszoba ajtaját. — Mert nekem abból elég volt mára egy is. Egészen felment tőle a vérnyomásom.

Az elegáns, megnyerő külsejű fiatalember mosolyogva rázta meg a fejét.

— Nem vagyok biztosítási ügynök. Betörő vagyok. Tolvaj. Lakásokra specializálva. Tessék, itt az igazolásom Vácról, három évet nyomtam le ott ebben a témában. Befáradhatok?

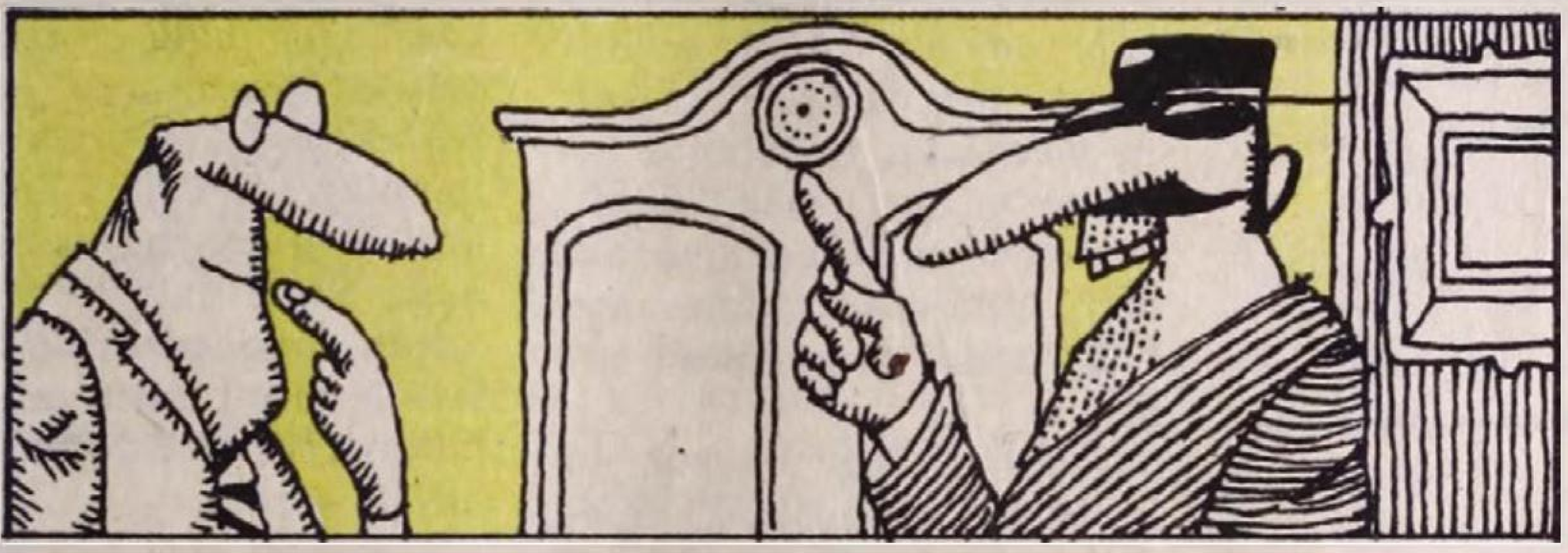
— Nekem már mindegy — legyintett Kovácska. — Jöjjön be. Legalább elmesélhetem egy szakembernek, hogy mi a véleményem erről az új lakásbiztosításról.

A látogató együttérzően sóhajtott fel.

— Megértem. De nincs egyedül. E pillanatban ezrek és ezrek számolgatják zúgó fejjel az új biztosítást. Önnél mennyi jött ki?

— Több mint a négyszerese annak, amit azelőtt fizettem! Megáll az ész! És ráadásul év közben ugrasztották meg ennyire a díjakat. Összebeszélve. Mindegyik biztosító egyformán. Hogy ne választhassak. Még a gyerekholmik, a cipők ára sem emelkedett ennyire, mint a biztosítás.

— Ez van — mondta a másik —, de Önt senki sem kötelezte, hogy megújítsa a biztosítását. Jószántából tette.

— Még hogy jószántamból! Idefigyeljen! Nincs nap, hogy az újságok ne közölnének cikkeket újabb meg újabb betörésekről. Hivatalos statisztikát hallok a rádióban arról, hogy a bűnözésnek ez az ága rohamosan erősödik, bár a közbiztonság rohamosan nő. A televízió hétről hétre bemutatja, hogy maguk milyen ravaszul, mennyire szakszerűen hatolnak be ide meg oda, hogyan tudnak kipakolni egy egész lakást. Halálra vagyok rémisztve. És mihez kezdjek olyan tanácsokkal, hogy szereltessek fel csodaszuper riasztóberendezéseket, csodaszuper zárakat és rácsokat, és cseréltessem ki az ablakokat, az ajtókat, a teraszt, a kéményt, a lichthófot. Hiszen mindez annyiba kerülne, hogy a végén nem lenne mit védeni! ... Egyszerűen nincs más megoldás, mint ez az új biztosítás.

Megcsóválta fejét a rabló.

— Dehogy nincs. Azért vagyok itt. Velünk tessék megállapodni. Áraink roppant méltányosak. Jóformán bagóért kötelezzük magunkat, hogy az ön otthonát messzi ívben elkerüljük. Legalábbis eltulajdonítási céllal. Univerzális szakemberek lévén, viszont gyorsan kijavítjuk a tűz- vagy a víz- vagy a vihar okozta károkat. Ha balesetet tetszik szenvedni, szervezetünk hölgytagjai virágot, édességet visznek be önnek a kórházba. És így tovább. Nos?

Kovácska Mihályt fölöttébb elgondolkoztatta ez az ajánlat, de némi kétely még motoszkált benne.

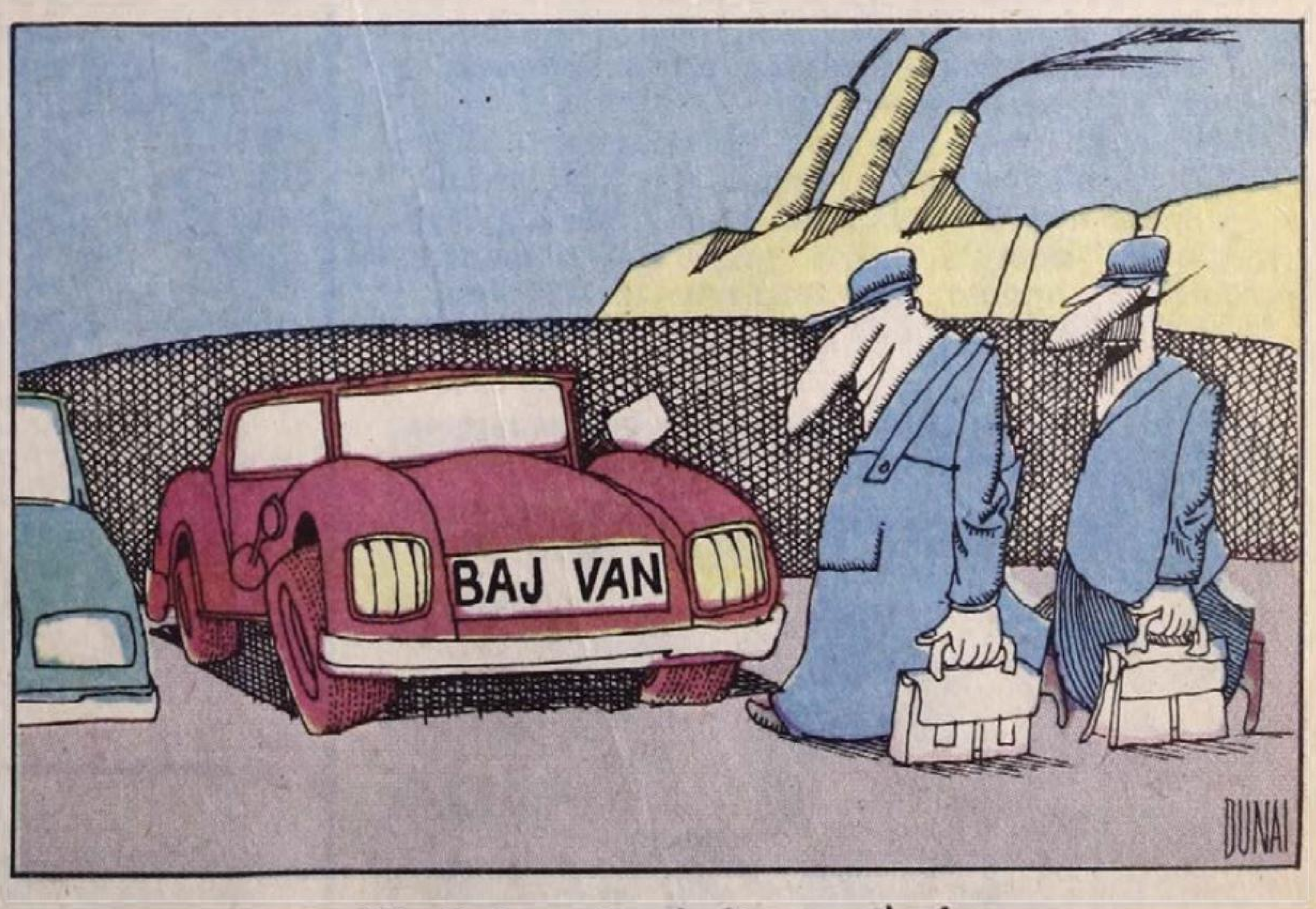
— És mondja — puhatolódzott —, mi a biztosíték arra, hogy ha magukkal lépek üzleti kapcsolatba, megtartják ígéreteiket? Kötünk szerződést? Mint a hivatalos biztosításnál?

— Szerződést?! — kérdezte vissza a látogató, alig palástolt sértődöttséggel. — Minek ide szerződés?! Elvégre úriemberek vagyunk!

Kürti András

– Szegény Ábel bácsi írja: ne vigyünk neki élelmiszercsomagot, mert ezzel durván beleavatkozunk a belügyeibe...

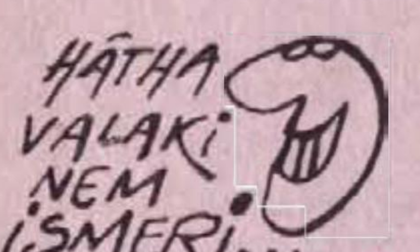

– Nézd! A vezérnek új a rendszáma.

Megjelent a Pápai Hírlap

FŐSZERKESZTŐ II. JÁNOS PÁL?

A rendőr megállítja a kezdő gépkocsivezetőt:
— Hát nem látta a jelzést? Itt csak egy irányban szabad hajtani!
— No és én talán két irányba hajtok?...

•

— Amióta férjhez mentem, nincs örömöm a szexben!
— Hogy lehet ez, Teri?
— Valahányszor nekifognánk Palival, mindig hazajön a férjem, és megzavar minket!

FOTÓSAROK

MINDENHOL LOPNAK

Mostanában mindent lopnak. Lába kél egy italbolt előtt falnak támasztott kerékpárnak, néhány tucat üres sörösüvegnek, vagy éppen egy fél pár újonnan vásárolt gyermekcsizmának.

A hivatalban időt lopnak, az APEH pedig, adóelőleg formájában, megkérdezésünk és kamatfizetés nélkül használja a pénzünket.

Sajnos nemcsak a tehetősebbekkel tehetik meg, hogy ellopják az autójukat. Autót lopni ma már nem nagy ügy, majdhogynem bocsánatos bűnnek számít, hiszen úgyis se szeri, se száma az ilyen eseteknek.

Néhányan megpróbálnak védekezni. Ki riasztóval, ki madzaggal, az ügyesebbek lakattal.

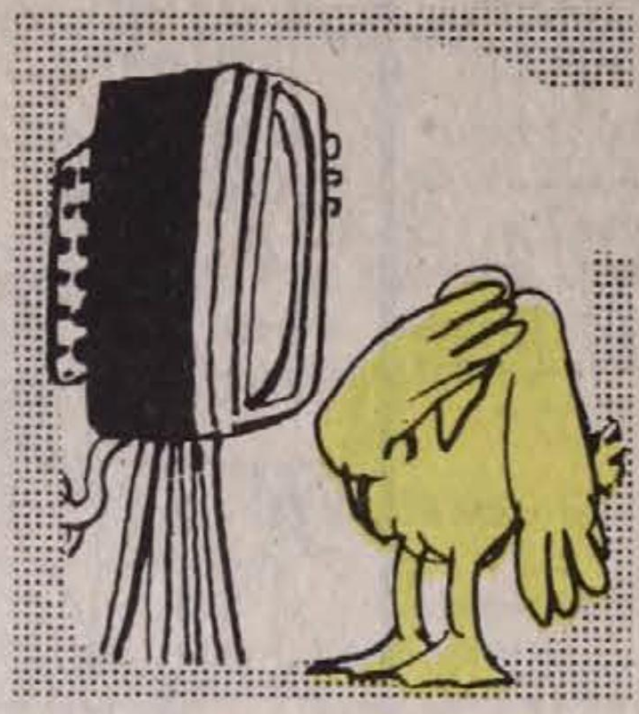
A lakat ugyanis országos hiánycikk. Úgyhogy meglehet, nem a lakat védi a Volkswagen emblémát, hanem épp fordítva: a VW őrzi a ritka kincsnek számító lakatot.

efespé

(Sebestyén Jenő felvétele)

VALAKIK MEGSZAVAZTÁK

Nagy szótöbbséggel úgy döntöttem, hogy ezt a cikket csak monogrammal írom alá, vagyis nem adom a nevem ahhoz, amit a következőkben leírok.

A módszer nem új és távolról sem eredeti. A televízióban láttam, az utóbbi évek egyik legnagyobb nézettségű műsorában, az Országgyűlés közvetítésekor. Ha még emlékeznek, a parlament őszi ülésszakán 32 képviselő azt javasolta: a bős-nagymarosi vízlépcső ügyében a honatyák név szerint szavazzanak, ezzel is növelve felelősségük súlyát. A javaslatot a többiek — természetesen név nélkül — lényegében leszavazták: nem adták a nevüket ahhoz, hogy a nevüket adják.

Valahogy így vagyok én is ezzel a mostani véleményemmel. Nem vagyok biztos abban, hogy néhány év múlva is ugyanígy látom majd a dolgokat, lehet, hogy eljön az az idő, amikor a vízlépcsőt a világ nyolcadik csodájaként fogom emlegetni. Sőt, még az is megeshet, hogy helyeselni fogom azt a módszert, mely szerint a vízlépcsőről valakik a nyilvánosság és a szakértők egy részének teljes kizárásával döntöttek.

Persze, ebben a magyar glasznosztyban nem csupán a vízlépcső esetében zárják ki a nyilvánosságot. A Híradóban a KISZ KB egyik titkára nyilatkozott a testület üléséről. Ez a titkár egyébként nem ismeretlen a nagyközönség előtt, hiszen az ún. hajdú-bihari KISZ-ügyben már szert tett némi kétes ismertségre. (Nem nagy dologról van szó, mintegy tízezer forintnyi repipénzzel való manipulációról, s ez az összeg valósággal eltörpül a pénzügyminisztériumi lakásbotrány, vagy éppen a tisztakezű szegedi tanácselnök ingatlan ügyei mellett.) A nyíltság jegyében fogant interjúból megtudhattuk, hogy a KISZ KB aznap három kérdést tárgyalt: az első napirendi pontot zárt ülésen vitatták meg, a harmadikat idő hiányában későbbre halasztották, a másodikon viszont ott lehettek az újságírók is. S ha már ott voltak, meg is kérték őket: ne azt írják meg, amit láttak és hallottak, hanem a KISZ által készített háttéranyagot használják majd fel munkájuk során.

Így van ez, s nemcsak a KISZ-ben — valódi információk helyett háttéranyagokat löknek elénk, s nem csoda, ha előbb-utóbb mi magunk is háttérgondolkodókká válunk.

Persze, nem mindenhol ilyen komoly a helyzet. A parlamenti közvetítéskor láthattuk, hogy a képviselők a szó szoros értelmében állták a szavukat: ha nem is névvel, de felállással szavaztak a súlyos milliárdok sorsáról. A parlamenti felállásból — lásd még kommunista frakció — egyébként már jóelőre nyilvánvaló volt, hogy a londoni fogadóirodákban az tippelt helyesen, aki a vízlépcső lankadatlan továbbépítését várta. Így is történt: a képviselők — ha nem is választóik nevében, de saját nevük mellőzésével — nagy többséggel arra szavaztak, hogy ne a laikus köznép döntse el, kell-e hazánknak egy nemzetközi mércével is sokba kerülő vízlépcső, vagy sem? Különösen egy távolról sem laikus, a szőnyegiparban jártas képviselő érvelt frappánsan a vízlépcsőt ellenzők ellen: szerinte egy hangos kisebbség igyekszik nyomást gyakorolni a csöndes többségre. Szavait a parlamenti csöndes többség dörgedelmes tapsviharral honorálta, miközben a laikus akadémikusokból álló hangos kisebbségnek ezúttal is a hallgatás bölcsessége jutott.

Jelenleg itt tartunk, sokak szerint még itt sem. A Nagy Mű, mindanyunyiunk büszkeségére és okulására, felépül. Kár, hogy a hálás utókor a parlamenti jegyzőkönyvekből már sohasem tudhatja meg, kik voltak azok a képviselők, akik csöndesen, szerényen, a névtelenség homályába burkolózva mellette álltak.

FSP

ÉLŐ LÁNC

Sikerkötet a láthatáron: Ki volt Rákosi?

VÁLASZUNK: NE TUDD MEG!

Szavazás a vízlépcsőről: fölállították a képviselőket

JOBB LENNE, HA LEÜLTETTÉK VOLNA ŐKET?

DÉLIBÁB

– Azok ott a szerződésben megígért importkocsik.

HARCOS PUBLICISTA

AMŐBÁT NEM HOZTAM

— SZÍRIAI ANZIKSZ —

Damaszkuszban dolgozó magyar barátom jóvoltából tölthettem két hetet ebben a csodálatos országban. Bár a Közel-Keleten állandóan puskaporos a hangulat, a kint dolgozó magyarok egyetlen dologtól félnek: az amőbától. Ez egy láthatatlan valami, ami kellemetlen bélfertőzést okoz. Az amőba jóvoltából sok mindenből kimarad az ember. Az utcákon lépten-nyomon mezítlábas arab gyerekek árulják az itt fa nagyságúra megnövő medvetalp-kaktusz édes gyümölcsét. De megkóstolni tilos: amőbaveszély! A damaszkuszi utcákon sok helyütt kapható a jégbehűtött gyümölcskoktél: mangóból, kiwiből, avokadóból és tucatnyi más csodás ízű akármiből. De megkóstolni tilos, mert az amőba... A kávéházakban csak férfiak ülnek, és nagy nyugalommal szívják a vízi- vagy nargilé-pipát. Ha bekukkantottam egy ilyen helyre, már dugták volna a számba a vízipipa hosszú csövének szopókáját, de... erről szó sem lehet, mondta a barátom. Csak nem akarsz amőbát kapni? A damaszkuszi nagybazárban, a szukban vándor kávé- és teaárusok ajánlgatják portékájukat, a hátukon hordott, gyönyörűen megmunkált rézedényekből. S természetesen csak egy csészéjük van. De az amőba miatt nem kóstolhattam meg a különlegesen ízesített, dögerős beduin-kávét. A kispénzű magyar turistáknak így hát különösen ajánlható Szíria. Hála a hírhedt amőbának: nincs mire költeni.

* * *

Különös érzés fogja el az utazót Szíriában. Egy kicsit hülyének és analfabétának érzi magát, hiszen az arab írást nem tudja elolvasni, sőt az arab számokat sem, mert azok tökéletesen mások, mint a mi „arab számaink". Magyar barátom mindezt tudva, az istennek sem engedett el egyedül csavarogni. Még a buszok számát sem tudod elolvasni — mondta, és ebben igaza volt. Majd beülök egy taxiba és bemondom a címet — jöttem ki a farbával. Ez sem megy — mondta —, mert Damaszkuszban nincsenek utcanevek. Ezzel a kör bezárult. Csak egyszer merészkedtem el háromszáz méterre a lakástól, akkor is nagy kalandom volt. Egy csinos srí-lankai lány leszólított az utcán. Mzsöjö — kezdte — nincs szüksége egy olcsó takarítónőre? Jó lenne — feleltem —, ha hetente egyszer tudna jönni az újpesti lakótelepre. Virág utca 17. tizedik emelet. Nem vállalta.

* * *

Tucatnyi kultúra és vallás él békésen együtt Szíriában. A fenséges damaszkuszi Omajjád-mecset, Mekka, Medina és Jeruzsálem után a mohamedánok negyedik szent helye. De a mecset közepén áll Keresztelő Szent János sírja. Az Omajjád-dinasztia arab arany-mozaikos kincseskamrája római korinthoszi oszlopokra támaszkodik, a Hamid török szultánról elnevezett bazár főutcája egy római kolonnád közé épült. Káin Damaszkusz közelében ölte meg Ábelt, Szent Pál itt tért át a keresztény hitre, számtalan Szent Pál emlék van a városban. A közeli Maloulában görögkatolikus atya meséli 1500 éves kis kolostorában, hogy a környező három faluban arameusul beszélnek, Krisztus nyelvén. Nem messze innen, Sednayában görögkeleti hitű fejfedős arabok csókolgatják a csodatevő ikonokat. A damaszkuszi nemzeti múzeumben többezer éves sivatagi zsinagóga festett falai láthatók. A rézművesek szukjában az arab mesterek között egy zsidó család is ott kalapálja, vési a sárga- és vörösréz beduin tálakat, kávésibrikeket. A szamaras zöldségárusnál szíriai fellahok balatonboglári dobozos almalét iszogatnak. A legelőkelőbb damaszkuszi szálloda, a Sheraton úszómedencés, pálmás parkjában ötszázfős arab esküvőt láttunk. Az európai ruhás vőlegény és menyasszony fanfárok hangjára, tűzijáték és felröppenő fehér galambok kíséretében lépett be a helyszínre, beduin harcosok kardos sorfala között vonultak végig, majd helyet foglaltak az úszómedence vizén ringó arany trónuson. Mindeközben Mendelssohn nászindulója harsogott. A látványtól ámultan tántorogtunk ki a hotel halljába, ahol egy hirdetőtáblán a nagy világhírügynökségek legfrissebb telexei lógtak. Az első hír így kezdődött: Budapesten Csurka István, Csoóri Sándor és mások tiltakozó memorandumot írtak alá a...

Szóval sok meglepetés ért Szíriában. De amőbát nem hoztam haza.

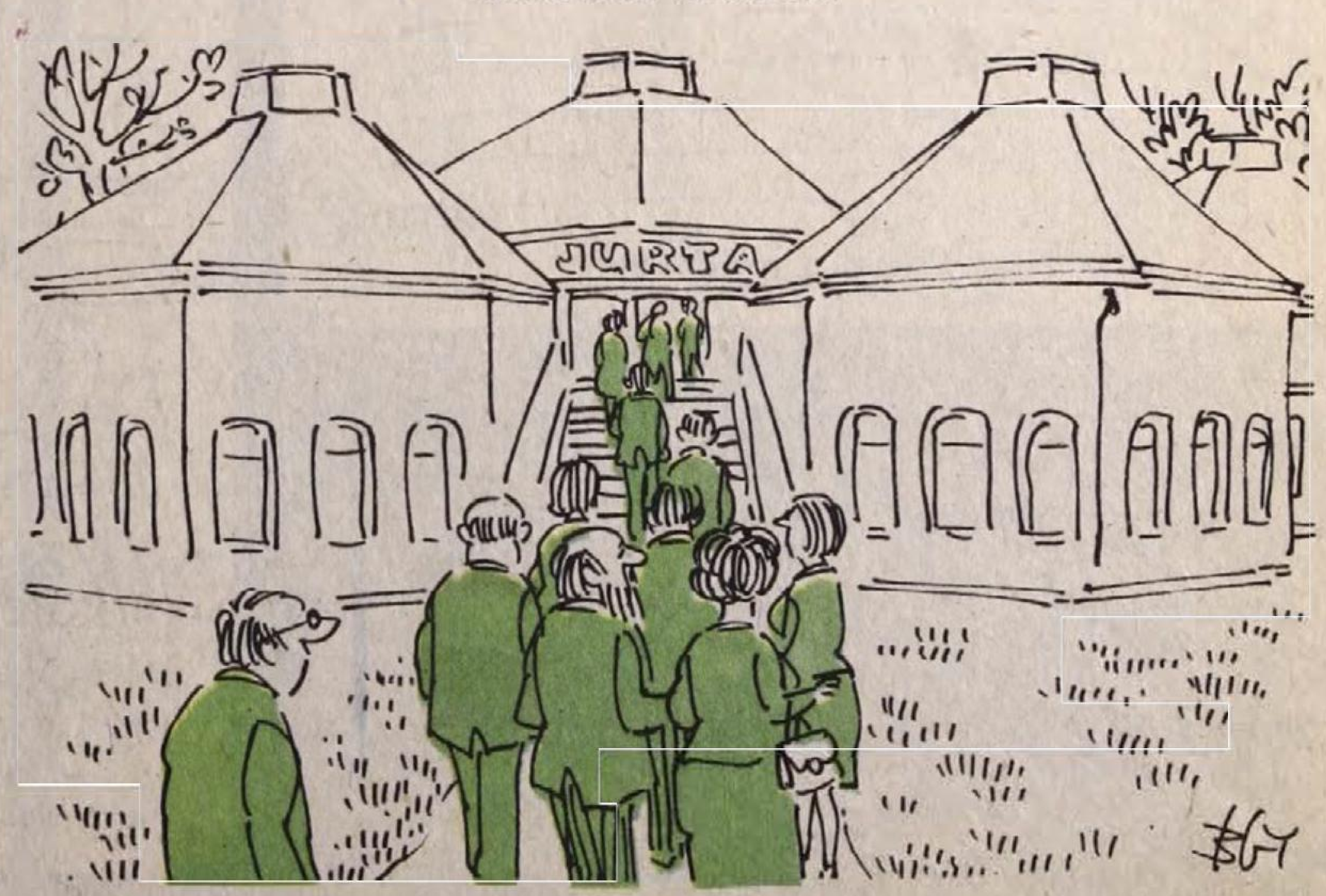
Majláth László

HELYISMERETI SZAKKÖR

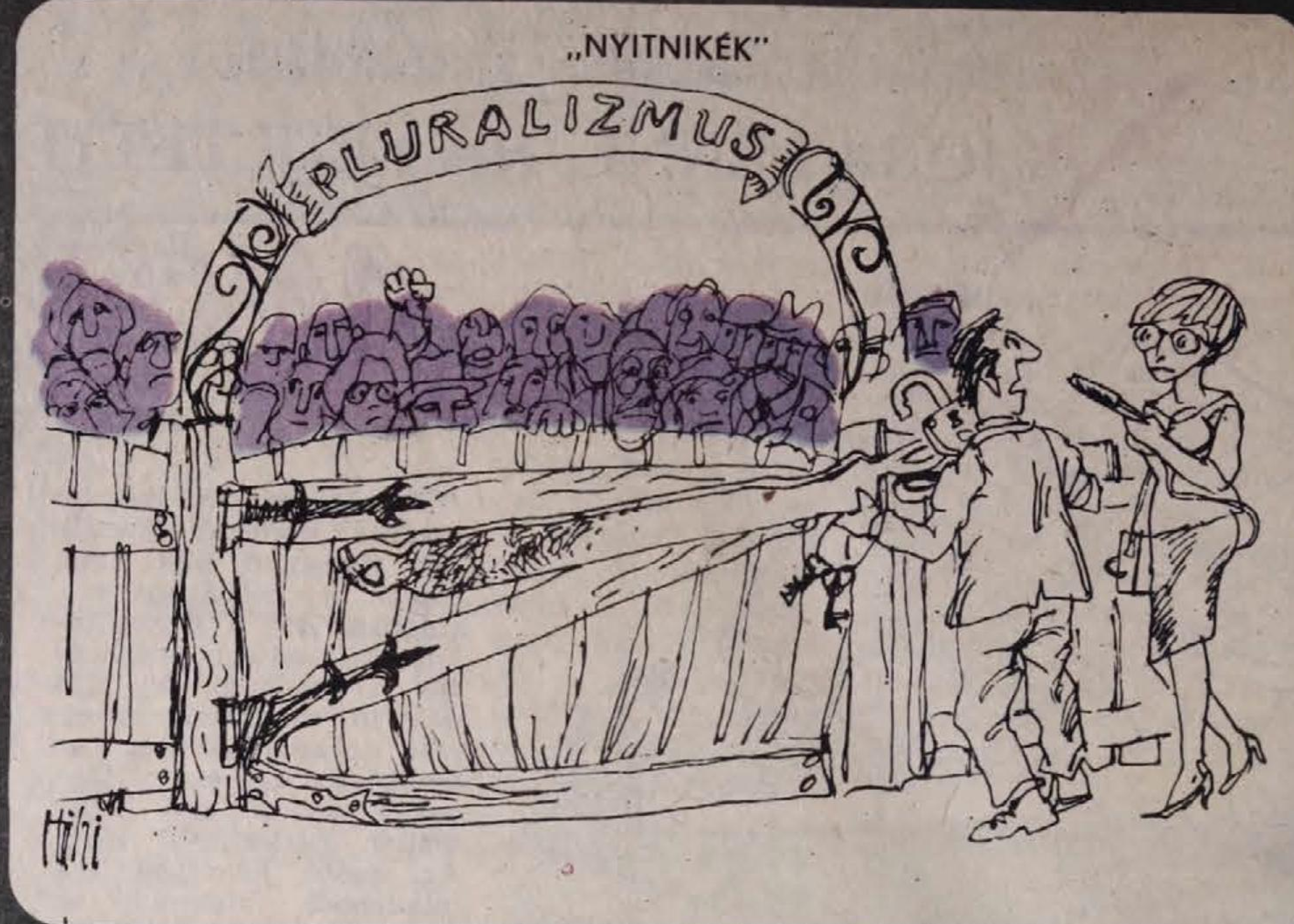

– És biztosan nem tetszett kezet fogni Sztálinnal? Mert ha ez kiderül, írhatjuk újra az egész füzetet!

SZÍNHÁZI SZEZON

SZÓL A RÁDIÓ...

– Hallgassuk meg a déli harangszót, abban nincs politika!

– Nem láttad a rádiómat?

– Hát sose tudom én már nyugodtan meghallgatni Amerika Hangját, mert most meg ti zavartok állandóan?!

ÚTINFORM

– Érdekes, ezt az elterelést be sem mondták! . . .

ÚTKÖZBEN

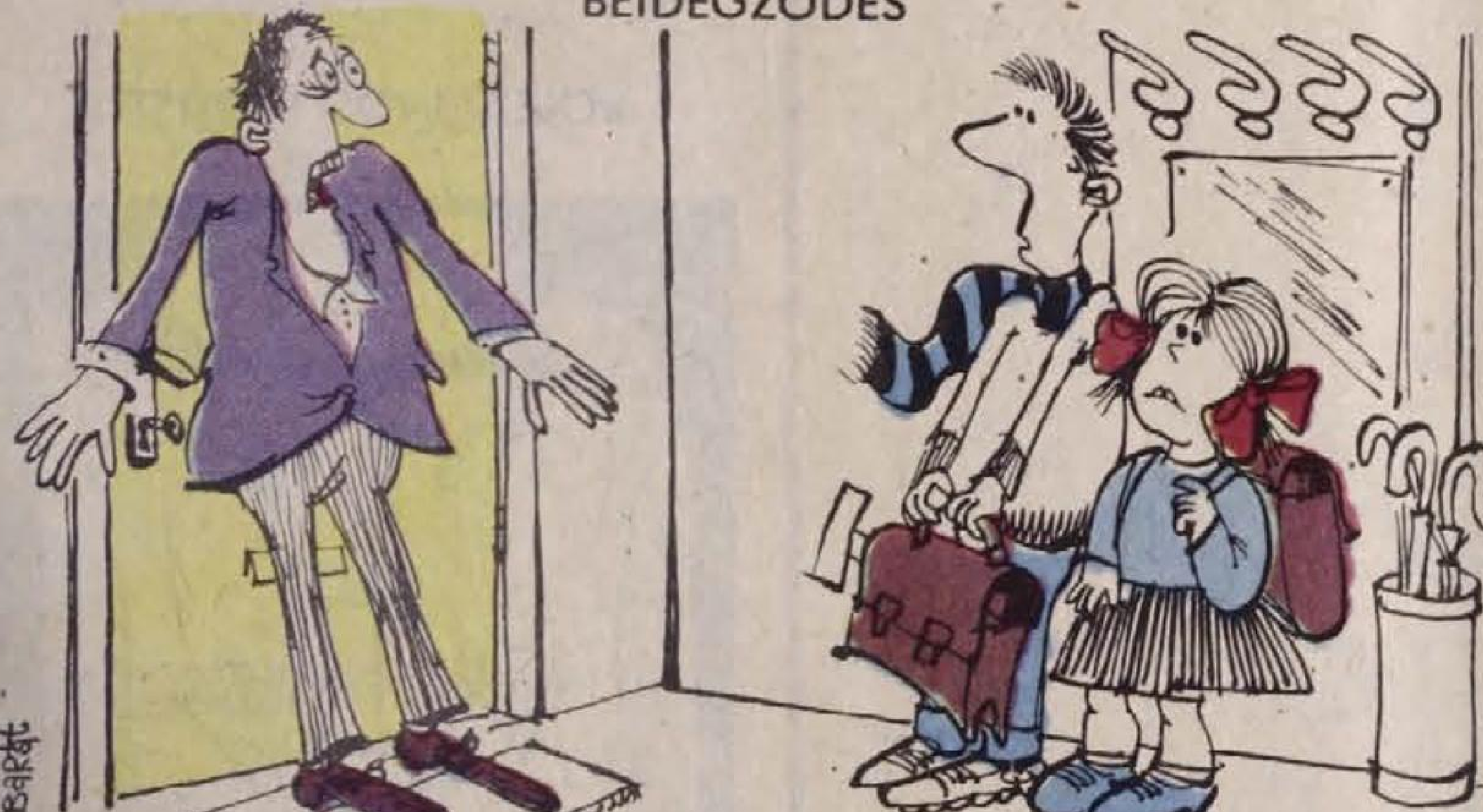

Lánc, lánc emberlánc . . .

POPHULLÁM

BEIDEGZŐDÉS

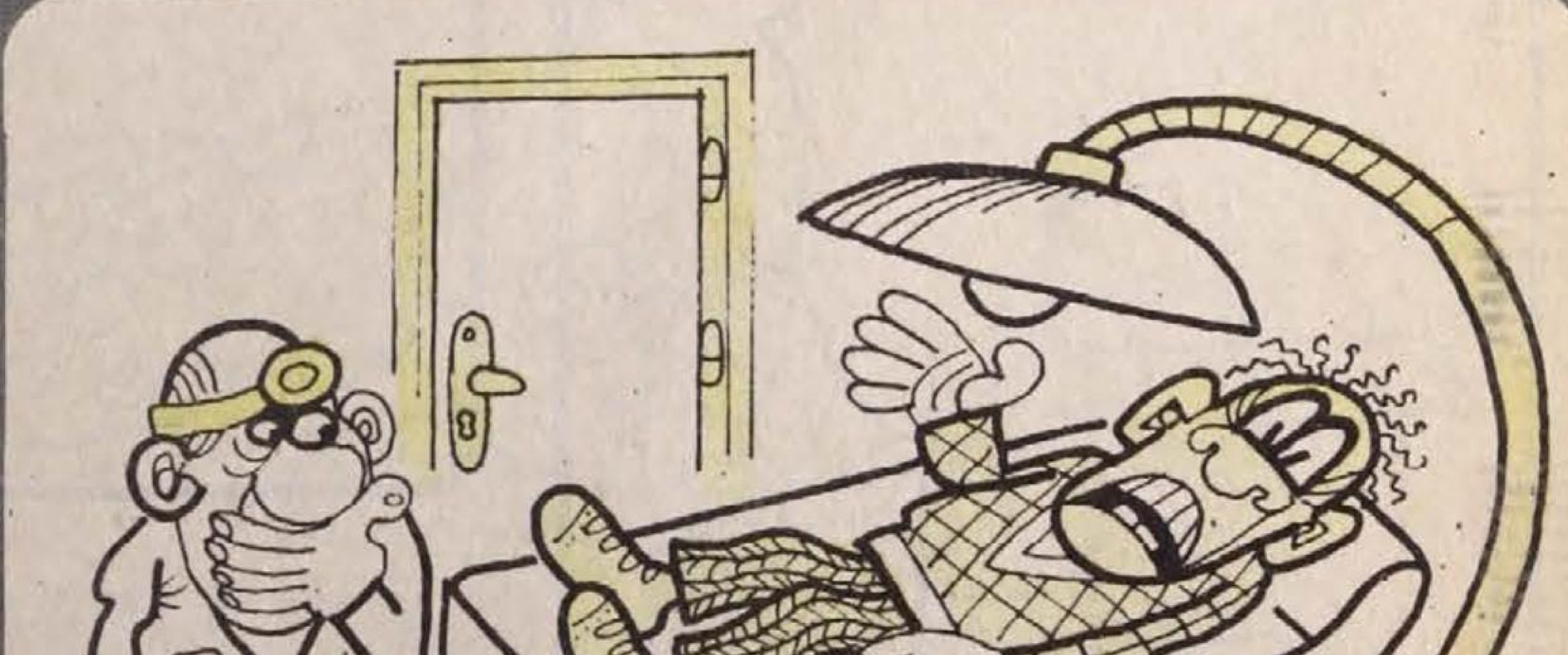

– Itthon maradtok! A rádió hajnal óta csak zenét sugároz.

– Anya! Ha ez így megy tovább, lehet, hogy a Kossuth rádiót is zavarni fogják?

– Depressziós lettem, doktor úr, már a tiranai rádió sem a régi.

IRODALMI ÖRÖKZÖLDEK

Ady Endre: Dal az inter-urbán telefonról

Gizust Temesvárt ismerém meg,
Bájos, kacér lány, nagy hamis.
Igaz hive a nő-erénynek,
Fájón vallom be magam is.
A búcsún csókot kértem tőle,
S ő azt felelte dévajon:
Majd, ha Váradról diskurálhat,
Majd, ha megnyil a telefon,
Az inter-urbán telefon.

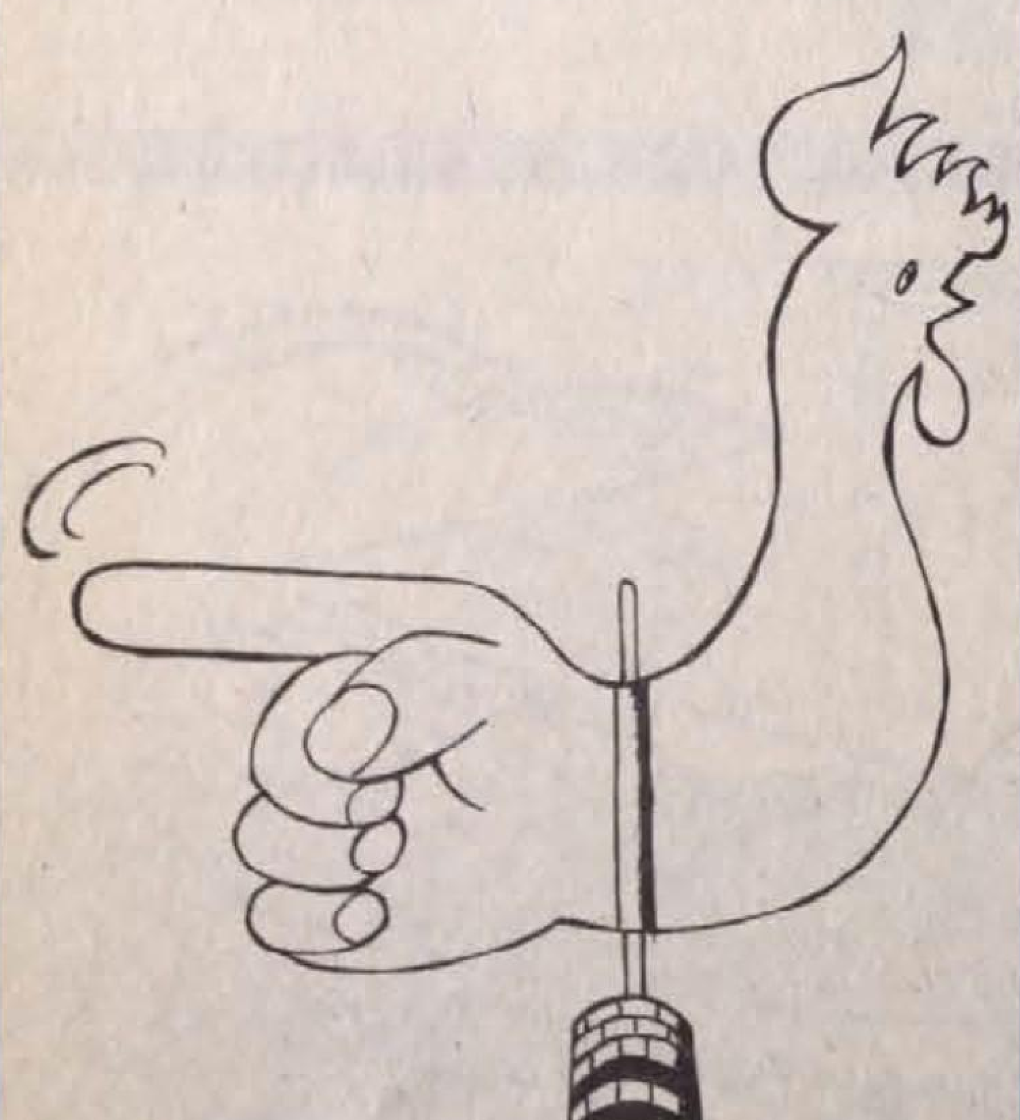
Gizust, a kis kacért, az édest,
Tegnap zavarba hoztam ám,
Felcsengetém sürgős beszédhez,
Tudom, pirult a kis leány.
Bejelentém, hogy jövő héten
Bizonnyal a szaván fogom,
Mert most Váradról diskurálok,
Mert hát megnyilt a telefon,
Az inter-urbán telefon.

És e hir hány Gizust, Ilonkát,
Szőkét és barnát érdekel!...
Poste restante-ért járni a postát
Csak egyszer s többé sohse kell.
A megjelölt órában felcseng,
Mi két szerelmest összefon,
Óh, hány viszonyt tesz édesebbé
A most megnyitott telefon,
Az inter-urbán telefon.

Halló Arad, Temesvár és Pest!
Nincs már távolság ezután!
Mily haladás a multhoz képest!
Most reggel, délben, délután,
Ha egy kissé unjuk magunkat,
Unalmunk mindjárt eloson,
Avval, akiről ábrándoztunk,
Összekapcsol a telefon,
Az inter-urbán telefon.

Még ifjú vagy. Reménnyel, vággyal,
Állunk körül s becézgetünk,
De kérdés, hogy növesztett szárnnyal,
Felelsz-e majd mindig nekünk?
Mert fájna, hogyha méltatlanról
Daloltunk volna, — egykoron,
Ha elromlasz, mint annyi társad,
Oh, pontos, ifjú telefon,
Oh, inter-urbán telefon!...

GAZDASÁGIRÁNYÍTÁS

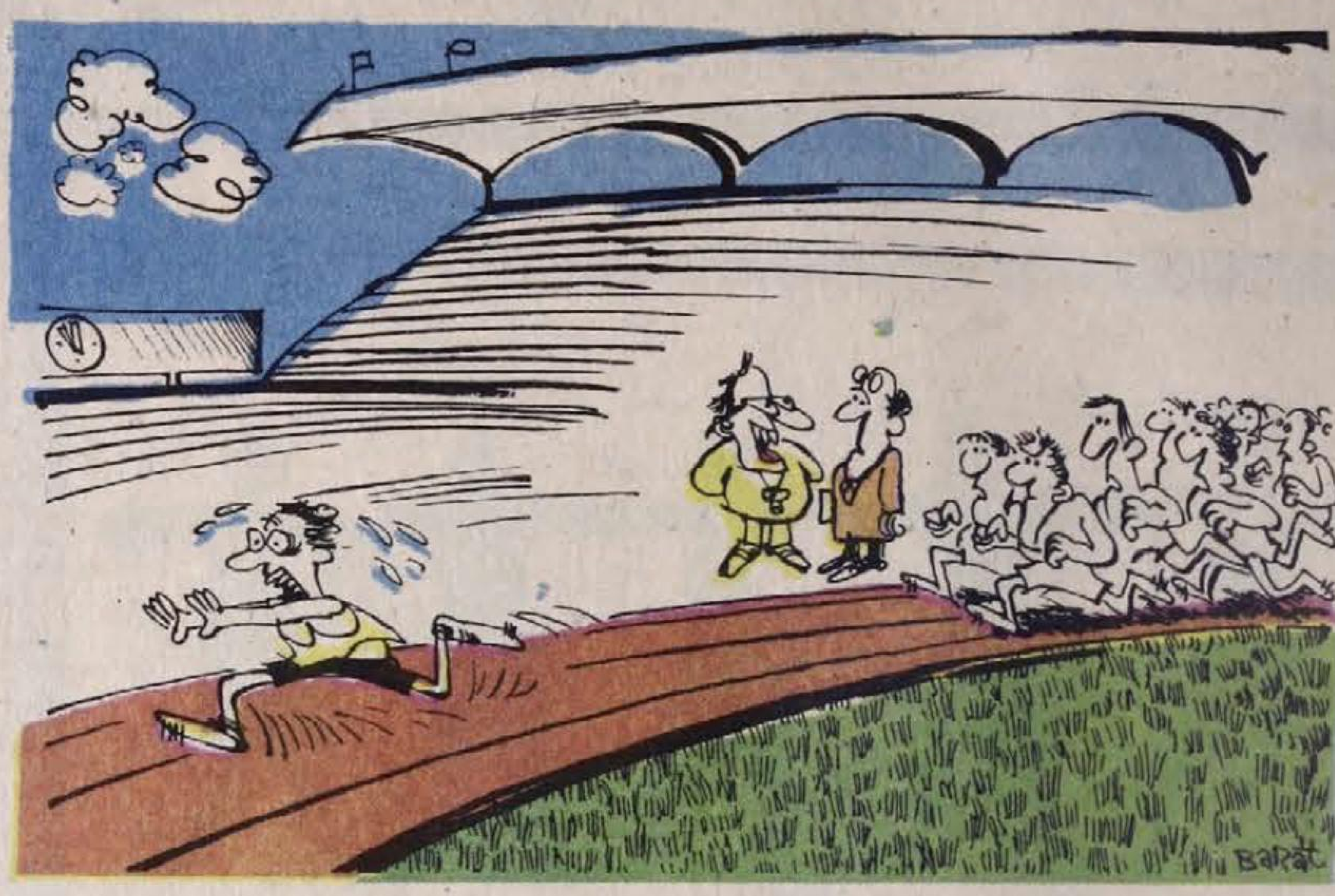

AJZÓ-SZER

– El kellene küldeni doppingvizsgálatra!...

– Azt mondtam neki, hogy az üldözőbolyban adóellenőr is van...

DOPPINGARANY

KÖLCSÖNÖS SEGÍTSÉG

Újszülöttet látogat a rokonság. Az egyik megjegyzi:

— Szép, szép a gyerek, csak egy kicsit gyöngécske.

Mire az apa, önérzetesen:

— Gyöngécske?! Hát hogy lehetne erősebb három hónapi házasság után?

— Annak a nőnek, akit ön annyira érdekel, van egy sötét folt a múltjában — mondja a házasságközvetítő.
— A takarékbetétkönyvében azonban ötszázezer forint van.
— No és olyan nőt nem tudna ajánlani, akinek legalább három sötét foltja van?

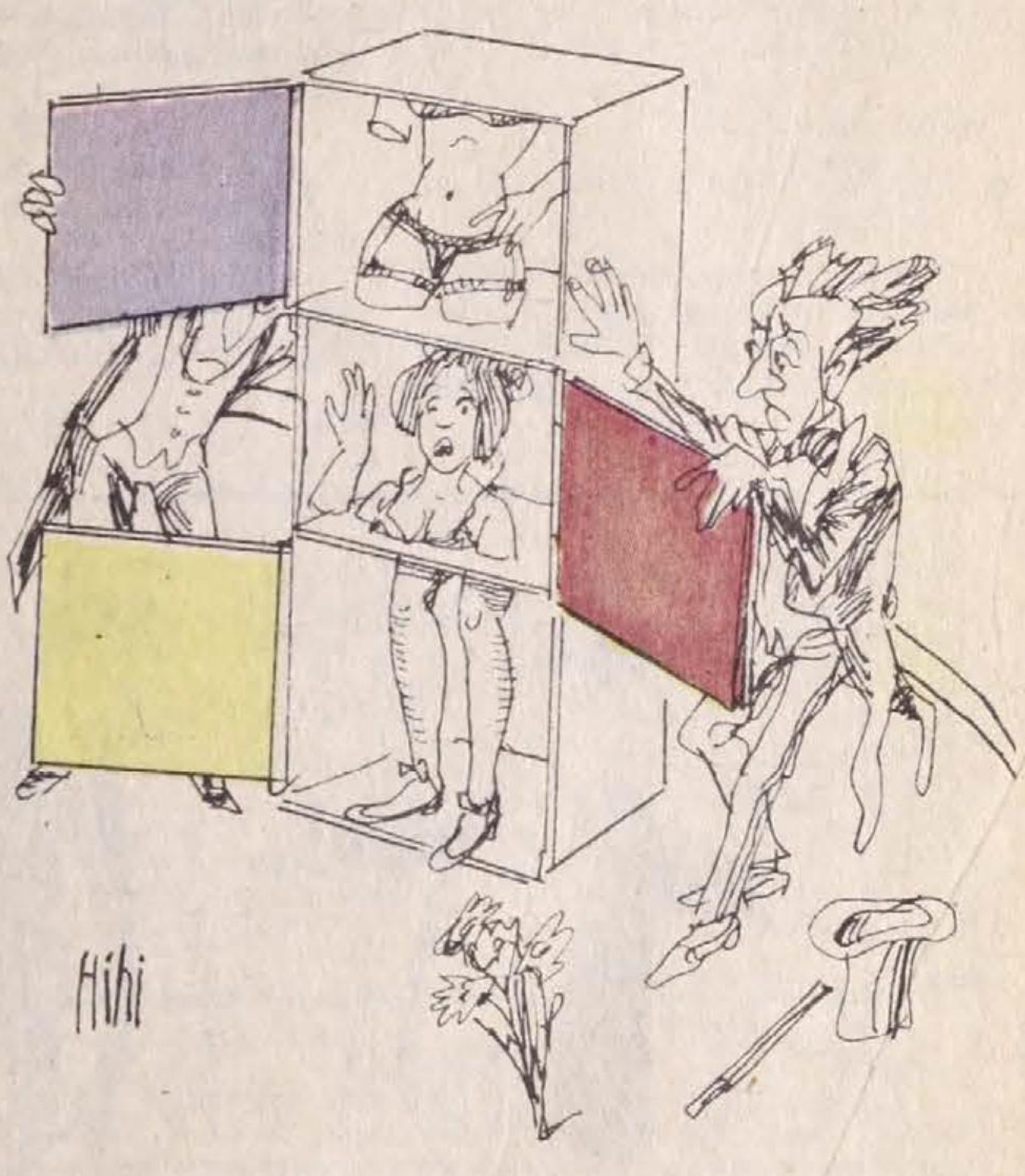
ÜZEMZAVAR

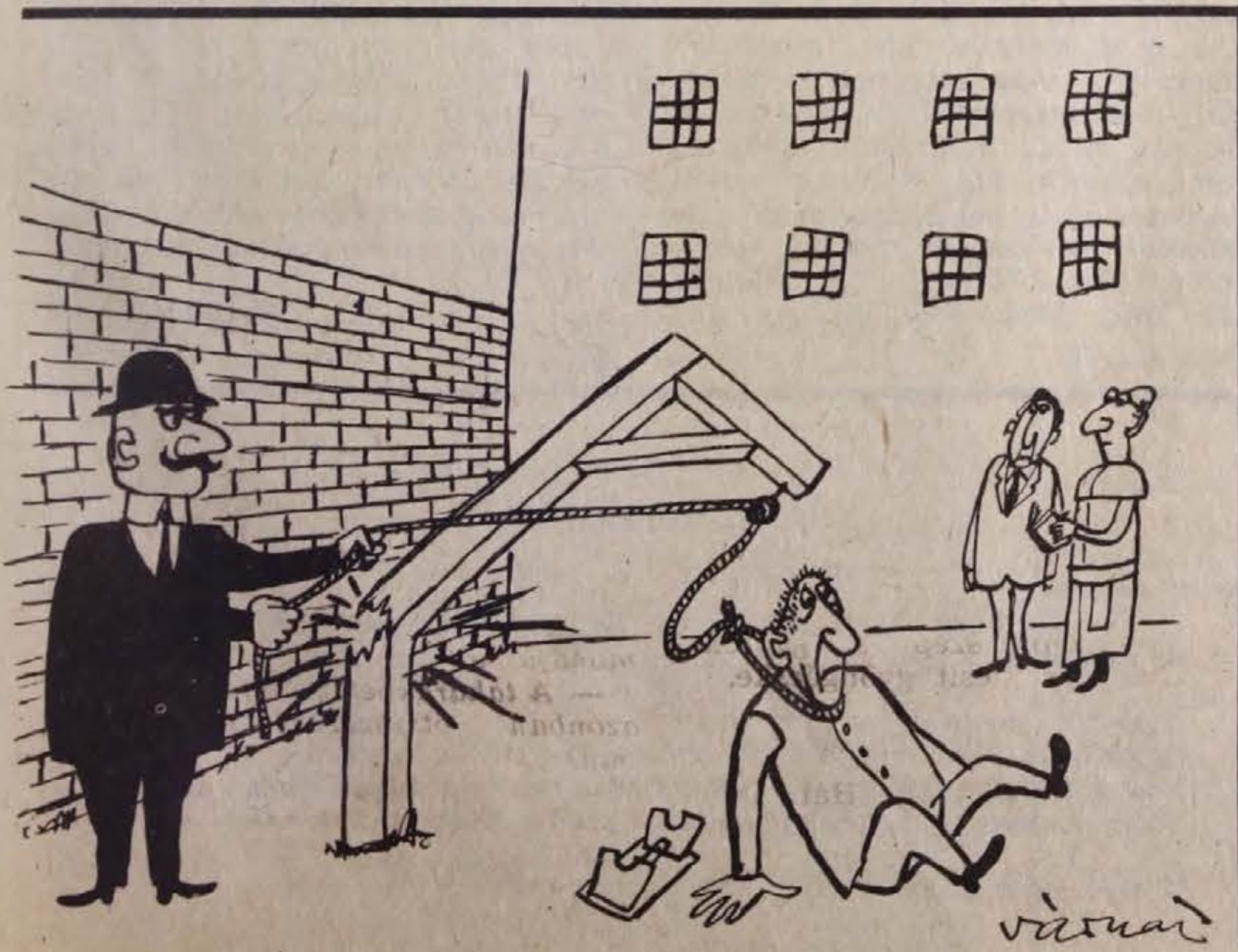

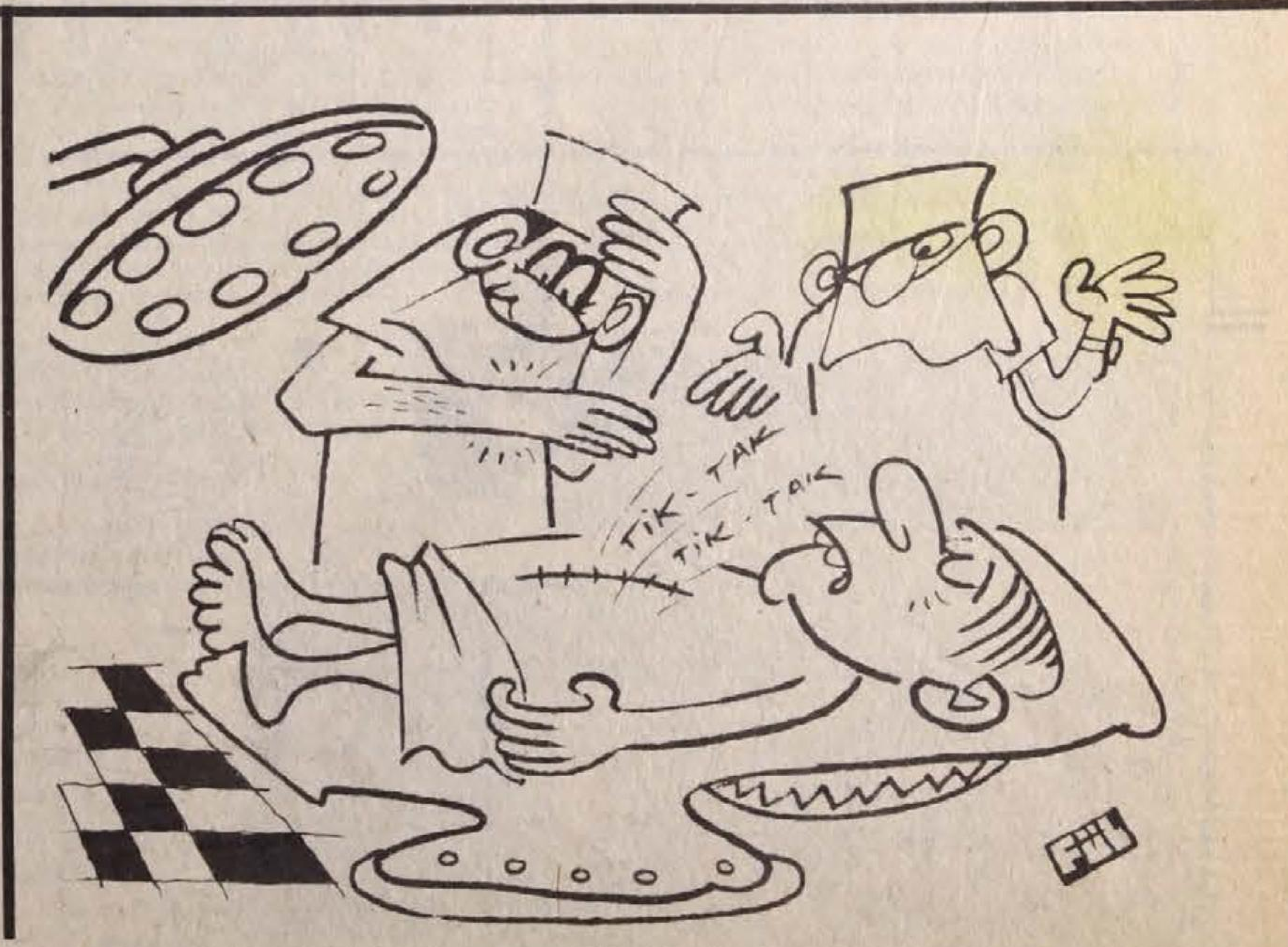

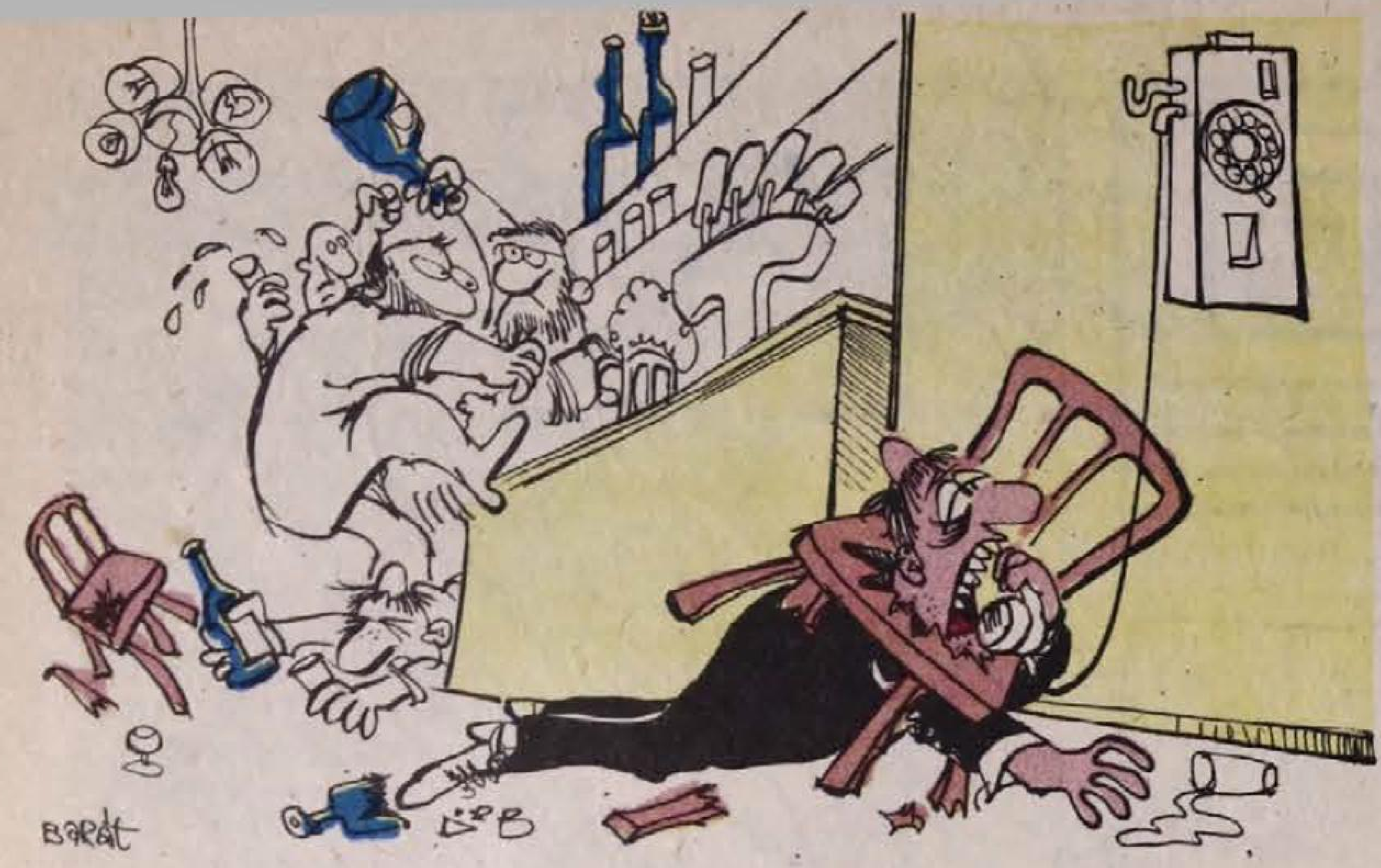
SAJDIK,
DALLOS,
DUNAI,
LEHOCZKI,
HEGEDŰS,
VÁRNAI,
FÜLÖP

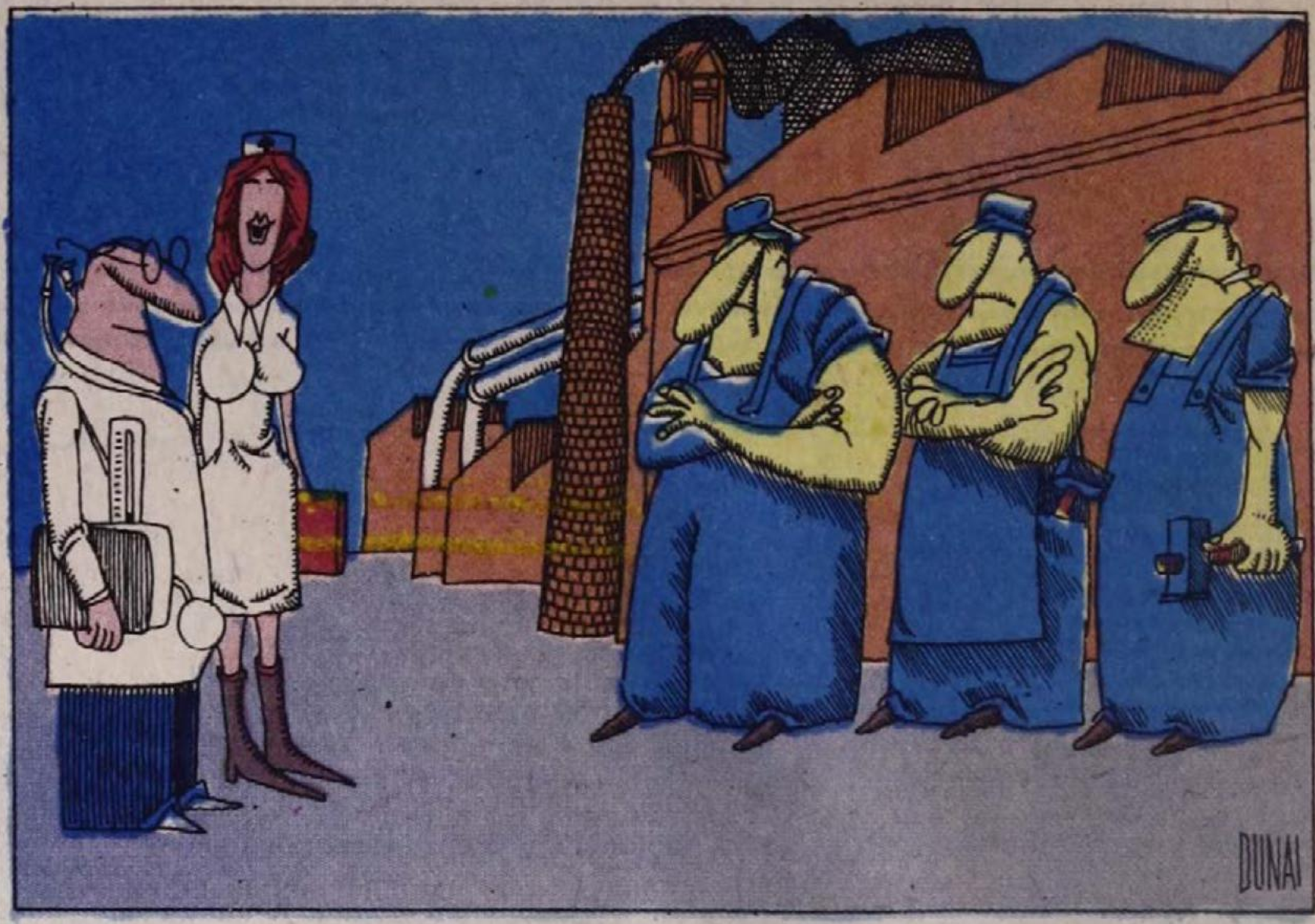

– Halló, biztosító? A második otthon biztosítását is vállalják?

MÉRÉSSEL FORDULUNK ÖNHÖZ

– Az igazgató elvtárs azt üzeni, ne most mérjük meg a kohászok vérnyomását.

TRIBÜN

Amerikai edző meséli európai kollégájának.

— Nálunk roppant magasak az adók, de azért van rá mód, hogy a mi pályánkon egy kis vagyonra tegyen szert az ember.

— Éspedig?

— Egy nagy vagyonnal kell indulni.

*

A kocogó lihegve rohan át a városon.

— Tudom, hogy több embert ért már egészségügyi futás közben szívroham — lihegi —, nade enynyit csak megér az egészségünk...

Sportol?
— Bélyeget gyűjtök, doktor úr.
— Az nem sport.
— Jó, de én olimpiai bélyegeket gyűjtök!

*

A maratonfutás győztese átszakítja a célszalagot, aztán boldogan tovább szalad és még egy gátat is átugrik örömében.

— Fantasztikus — mondja az egyik szurkoló. — Még a gátat is átugrotta.

— Na hallod — fanyalog a szomszédja —, ekkora rohammal...

*

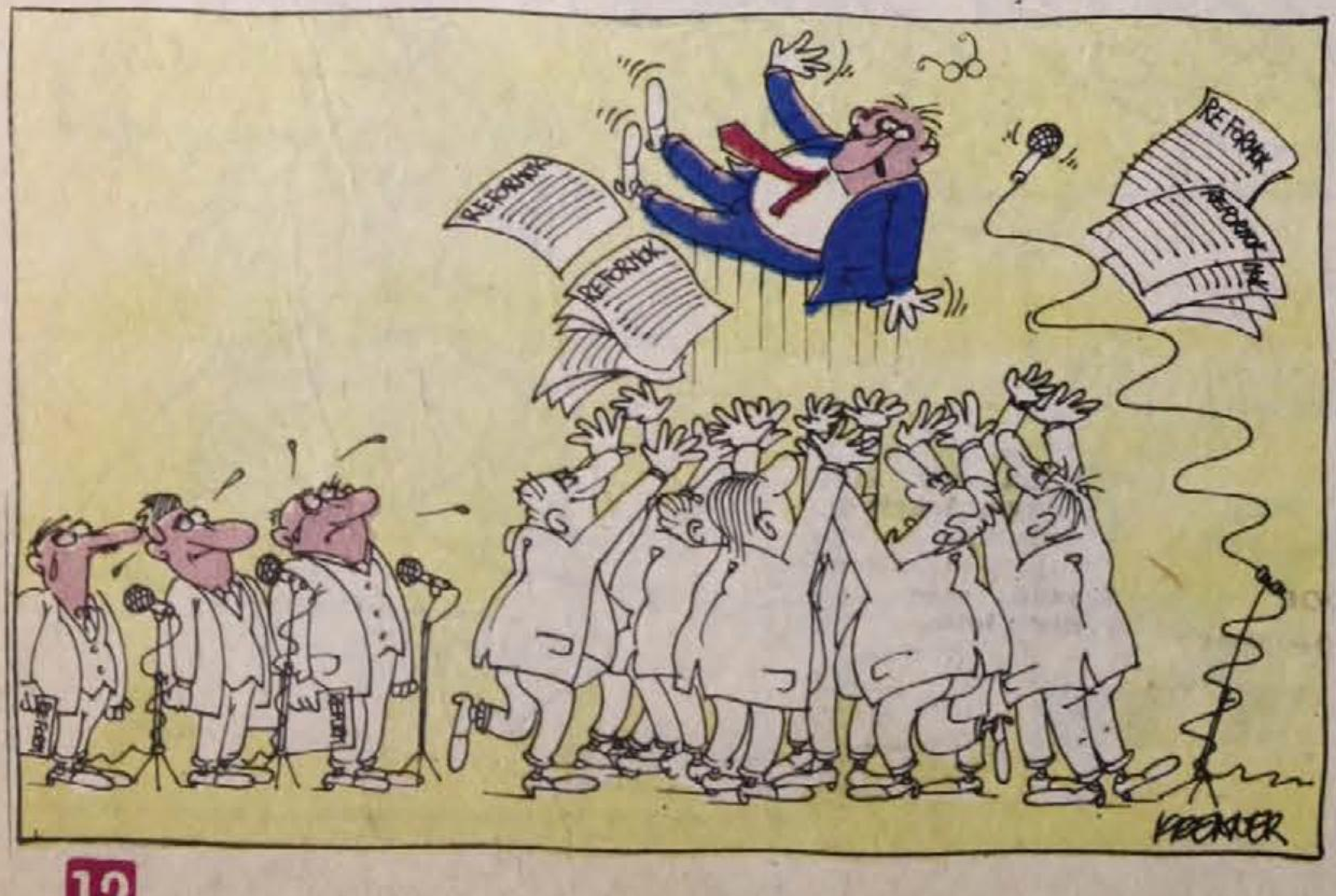
Az ökölvívót a második menet utáni szünetben szidja az edzője:
— Azt hittem olimpiai aranyat akarsz nyerni. Most látom csak, hogy Nobel-békedíját...

(p. p.)

– Hát gondoltad volna, hogy egyszer igaz lesz, amit a saját szemünkkel látunk?

JÖHET A KÖVETKEZŐ

AZ ÖREG GÖRÖG FOHÁSZA

(RÍMES PRÓZA)

Nyugdíjosz a GÖTHÖS ÖREG GÖRÖG trachomás szemével négy drachmával, kis nyugdíjával kezében, aggódva nézett sorsa elébe. Az Agóra felé indulva, szórakozottan váltott bölcs gondolatokat szóra, maga elé mormogva, szája közt a hangokat morzsolva: mondta, mondta, mondta..., egymás után sorba, Nyugdíjosz a Göthös Öreg Görög, mint a tűz ki önmaga szítja „Görögünk önmagát — önmaga ellen lázítja s lassan bepörög.

Négy drachmáját nézte, úgy látszik a pénz volt hangulatának mérge, s a morc orcán ezer ránc a mérce, melyek fanyar fintorba futottak az orcán keresztül kasul a szája szélén körbe-körbe, barna bőrére barázdát gyötörve csúfítva el méltatlanul.

Hetven éve minden keserve, terhe ott sírt zokogott az ezernyi ráncban, mintha egy torz-törött tükörbe a tűnni készülő idő tűnődne a négy drachmában.

— Óh Zeusz és ti többi Istenek hozzátok fordulok, bár vannak, kik arra intenek botor szóval... szóval, hogy mi az Istennek panaszkodom sorsomra, hogyha az így lett kiorsózva a három Moira fonalán, hisz minden halandó sorsa az, amit Ők fonnak ki a sors furcsa guzsalyán. Szép nyarakból megéltem már hetvenet, becsülettel felneveltem hét gyermeket, hosszú az út mögöttem, kevés az ami előttem áll, ki tudja mikor szakad el a sorsfonál. Ami mögöttem van jót és rosszat köszönöm, volt benne búm, bánatom, de még több örömöm. Az ami előttem áll az a piciny fonál, szívem azért könyörög, s kér téged — e megfáradt kis öreg görög, kéri-kérdi tőled — mi lehet egy dolgos élet végső díja, ha jogosult lesz a nyugdíjra? Jóból is megárt a sok jól tudom, de ha az a jó kevés, az még nagyobb ártalom.

Nehéz lett az élet, az árak felszöknek az égig, tán hozzád a te Olymposzodra. Törődött, fáradt, kis öreg görögöd kérve-kér és könyörög gondolj néha a kis nyugdíjoszokra. Feszül a húr és eljő a krach-ma, hidd el Zeusz kevés ez a négy drachMA és holnap is, ebből csak nyomorog a sok kis nyugdíjosz öreg görögöd, a hasa csak korog, legyen meg a te nagy örömöd, de egy kicsit adj belőle nekünk is ezért kér-könyörög sok kis megfáradt Nyugdíjosz Öreg Görög nevében bepörgött görögöd:

Gombai Laosz

ÁLLATBARÁT

című rejtvényünk megfejtése:

— Jöjjenek ki azonnal! Itt ül egy szemtelen postás a fán, és szidja a kutyámat...

200—200 forintot nyert:
Sebestyén Ferencné, Varsánygyüre, Hajnal út 3. 4812.
Szabó Mihály, Budapest, Vöröshadsereg útja 27. 1026.
Fatér Lajosné, Mosonmagyaróvár, Széle János u. 40. 9200.

A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: 10 dkg Pierre Cardin fonalat, színe: fehér alapon fekete szál; — A magyar Popcornban megjelent A—HA cikkeket, kritikákat; — A Tudni illik, hogy mi illik c. könyvet; — Régi szalvétákat, gyűjteménybe; — Bohus—Kalmár: Erdő, mező gombái c. könyvét; — 14 éves lányra, 2 és 12 éves fiúra való ruhákat; — Georg Blond: Évezredek asztalánál és Gundel—Harmath: A vendéglátás emlékei c. könyvét; — Moldova György: Bűn az élet c. könyvét; — Androméda és egyéb sci-fi magazinokat; — Írógépet; — Harmonikaajtót; — Nagyméretű kalitkát.

KÍNÁLNAK: Sci-fi könyveket; — A Hahota 8-tól 21. és 24., 25. számait; — Labdarúgással kapcsolatos könyveket; — A Szép versek c. antológiát; — 59-es méretű, új munkásnadrágot.

CSERÉLNEK: Könyveket a Nyomorultak és a Helga c könyvre; — Sétálómagnót és NC420 típ. lemezjátszót előerősítővel írógépre, harmonikaajtóra, kalitkára; — Csokoládépapírokat hasonlókra és képeslapokra; Fekete-fehér, nagyképernyős tévét kazettás magnóra; — Kétszemélyes, ágyneműtartós rekamiét egyszemélyes heverőre.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek, kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

TALÁNYOK

Gömbösi Lajosné budapesti nyugdíjas olvasónk kérdések özönét zúdította ránk. Közreadjuk őket, abban a reményben, hátha a hozzáértőktől választ kapunk rájuk.

1

Mi történt a szalámikkal? Egyiknek sem jön le a héja. Az ára emelkedik, a minősége romlik.

2

Miért lett drágább a csirkeláb? Amíg 6 forint volt kilója, mind ép volt és gyönyörűen pucolt. Amióta 15 forintba kerül, nincs rendesen megpucolva és a csomag jórészt törött csirkelábakból áll.

3

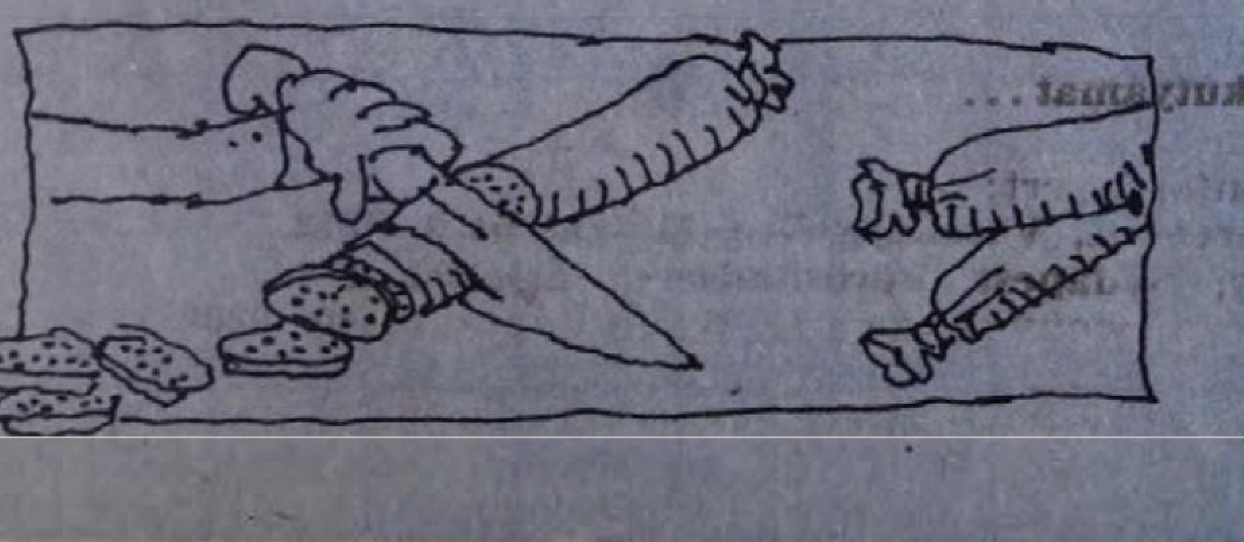
A SZOT üdülési díjakat 100 százalékkal emelték. A Népszava pár hónapja 30 százalékról írt, pár hete 40-ről. Ezzel szemben olvasónk tavaly 1070 forintért volt a Balatonon szanatóriumban, idén ez már 2100 forintjába került. Nyugdíját azonban nem emelték a duplájára.

4

A 3-as metró minden állomáson fülsiketítően sípol. Se az 1-es, se a 2-es nem tesz ilyet. Mi lehet az oka?

Addig is, míg az illetékesek válasza megérkezik, megkíséreljük olvasónk kíváncsiságát a magunk módján kielégíteni. Szerintünk azért emelhették a SZOT beutalók árát, mert nem jön le a szalámi héja. A csirkelábak pedig — meglehet — azért lettek drágábbak, mert sípol a 3-as metró. De hogy a 3-as metró miért sípol, arra sajnos mi sem tudunk válaszolni.

(f. a.)

ALAKUL...

Ez évi 35. számunkban jelent meg Félmunka címmel Farkas Márton szegedi olvasónk levele, amely a bezárt Somogyi tejivó átalakításának „gyorsaságát" kifogásolta. A Csongrád megyei Vendéglátó Vállalattól az alábbi választ kaptuk:

A tejivó helyén színvonalas gyorsétkező hely kerül kialakításra olyan formában, hogy a helyiséget külső vállalkozónak ötéves időszakra bérbe adta vállalatunk. A bérlő végzi a kivitelezést és ő a majdani üzemeltető is.

A munkálatok azóta megkezdődtek, befejezése ez év végére, jövő év első negyedévére várható. A Széchenyi tejivó és a Napsugár bisztró bezárását nem tervezzük, azzal együtt, hogy mindkét olcsó étkezőhely műszaki állapota a komplex felújítást, korszerűsítést szükségessé tenné.

Dékány László
igazgató

HIBA A JAVÍTÓKBAN

Ez évi 34. számunkban jelent meg Isza József budapesti olvasónk levele, aki azt kifogásolta, hogy elromlott gázbojlerét a Gázművek szakemberei megjavítani nem tudták — alkatrészhiányra hivatkozva — mégis 123 forint munkadíjat számítottak fel az el nem végzett munkáért.

A Fővárosi Gázművek Szolgáltatási Főosztályától az alábbi választ kapta olvasónk:

Bejelentésével kapcsolatban megállapítottuk, hogy üzemünk dolgozói magatartásukkal megsértették ügyrendi előírásainkat. Vizsgálatunk azt is feltárta, hogy a bérelt KV—6 típusú vízmelegítő bejelentett hibáját szerelőink helytelenül állapították meg, mert a működési zavart nem a membrán hibája okozta.

Eljárásukat művezetőjük is helytelenül ítélte meg és az Ön személyes bejelentésére is helytelenül járt el a szolgáltatási díj felszámításának ügyében.

Szerelőinket és művezetőjüket mindezért szigorú figyelmeztetésben részesítettük.

Dr. Barna József
igazgató

VÁRJUK MEG A VÉGÉT!

Ez évi 39. számunkban jelent meg Városképtelenség címmel Bartos Mihály levele, amelyben annak a véleményének adott hangot, hogy a Naphegyen épülő MTI-székház rontja a városképet. Olvasónk az MTI-től választ kapott, amelyet rövidítve közlünk.

Az építési engedélyt az illetékes I. kerületi Tanács V. B Műszaki Osztálya adta ki. Az építési engedély kiadása előtt egyetértett az építéssel minden érdekelt szakhatóság és a Fővárosi Tanács VB Városrendezési és Építészeti Főosztályának Tervvéleményező Bizottsága.

Az épület terveit a LAKÓTERV készítette el, Virág Csaba Ybl-díjas építész tervező irányításával. Az épület telepítési területe fővárosunk városképében valóban lényeges helyet foglal el.

A hírközlési üzemház építése még csak a felénél tart, ezért közvetlen és tágabb környezetéből szemlélve építészeti megjelenésében, a városképet alakítóként nem keltheti még azt a benyomást, mint amilyet egy elkészült építménytől várhatunk.

Méltányolva és köszönve, hogy Ön ilyen féltő gonddal szemléli fővárosunk építészeti környezetének alakulását, szíves türelmét és megértését kérjük addig, amíg az új üzemépület elkészül. Reméljük, az ezt követő időben az építmény olyan hatást fog környezetére gyakorolni, amely már az Ön számára is elfogadható és szakmai-városképi szempontból kedvező lesz.

Toldy Miklós főov. — **Gedey Árpád** ov.

TÜCSÖK és BOGÁR

KI-TO-LÓ (42)

Rejtvényünk a közismert TOTÓ és LOTTÓ játékok azaz ahhoz, hogy a nyertesek között legyen valaki, választ kell adni a 13 kérdésre, továbbá meg kell jelöln amit csak a sorsolás napján húzunk ki. A 60 ezer forir egyenlően osztjuk szét azok között, akiknek telitalál pályázati szelvényen eltalálták a kihúzott számot.

Kérjük, hogy a kitöltött pályázati szelvényt levelezč va küldjék be szerkesztőségünk címére.

1 Mi a puna?
1 a pampákon élő apró emlős
2 az indiánok láma gyapjából készitett füles sapkája
x a perui és bolíviai Andok fennsíkjai és lejtői

Negyedik lehetőség nincs?

(A KI-TO-LO rejtvényújságban találta Deák Ferenc salgótarjáni olvasónk)

MOST JELENT MEG: Kovács István: Hamuban csillogó gyémánt. Írások a lengyel történelemről. Gyorsuló idő sorozat. — L. Lawrence Leslie: A gyűlölet fája. Albatrosz-könyvek (Magvető). — Vitruvius: Tíz könyv az építészetről. Hajnóczi Gábor előszavával. Képzőművészeti zsebkönyvtár (Képzőművészet). — Bánatos Tibor: Mosolyország. Nyolcvan év színészanekdotái (Minerva). — Vadászati alapismeretek (Mezőgazdasági).

Ezen a bánatos elíráson még a szerző, Bános Tibor is csak mosolyogni tud!

(A Népszabadságban találta B. É.)

3.9.4.4.
Alkalmi Cipoe
Textie Feesoeleesz
vulkanizaalt gumi taep
Nem Vizaaeeo

Ezt egy kínai gyermekcipő céduláján olvastuk. Hozzátesszük: még mindig jobban beszélnek magyarul, mint mi kínaiul...

(Beküldte Zoletnik Sándor)

ahol az elsötétítés ellenére is, sőt, ettől még inkább, teljes üzemmel pezsgett a józsefvárosi borbélynegyed élete: a Dobozi utcán, a Conti utcán, a Népszínház utcán és a Tisza Kálmán téren. Jómagam, a lelkes gimnazista, az önképzőkör

E borbélynegyed lányai bizony nemcsak borotváltak, de meg is kopasztották a vendéget!

(Az Élet és Irodalomban találta dr. Del Medico Imre)

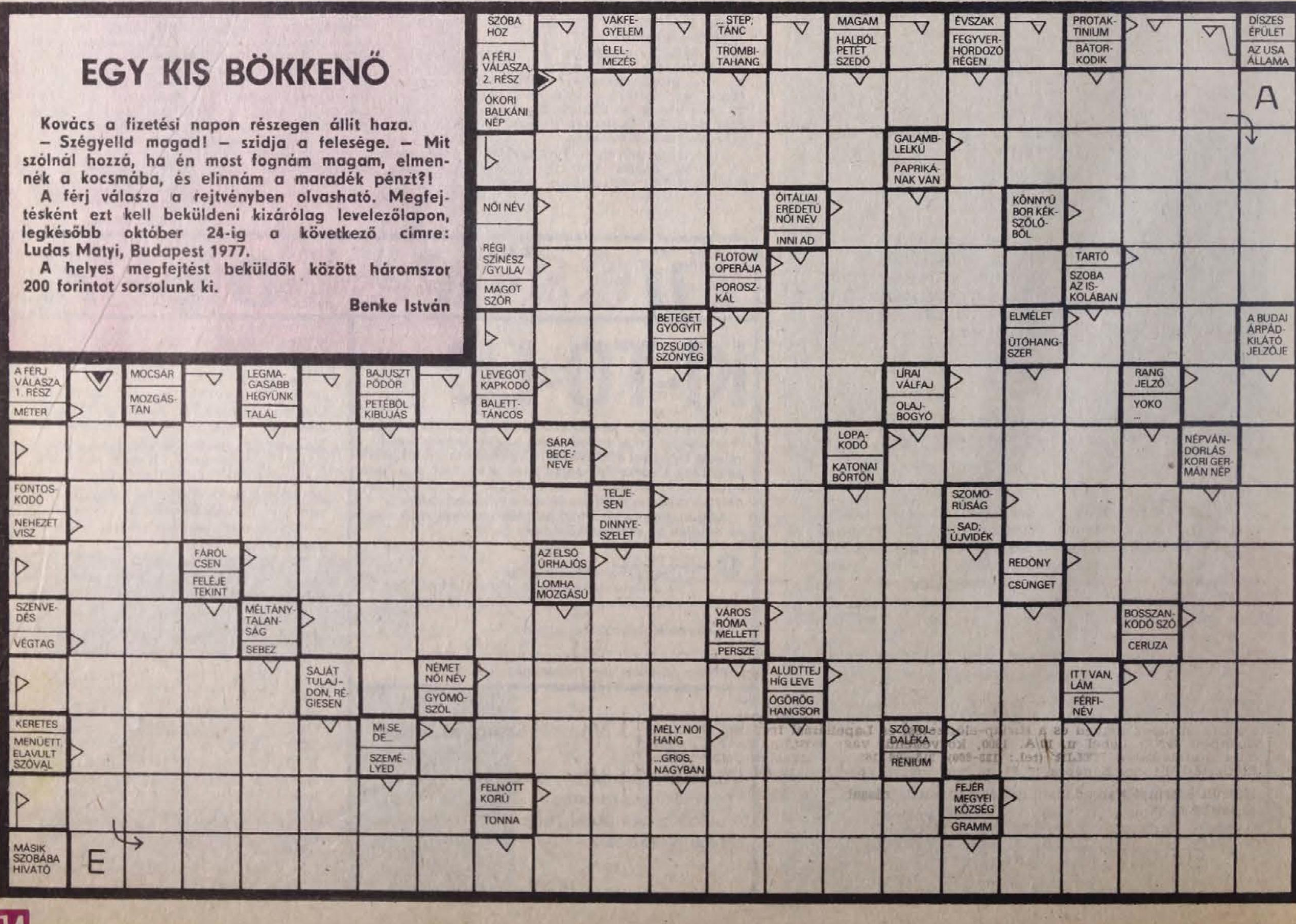
EGY KIS BÖKKENŐ

Kovács a fizetési napon részegen állít haza.
– Szégyelld magad! – szidja a felesége. – Mit szólnál hozzá, ha én most fognám magam, elmennék a kocsmába, és elinnám a maradék pénzt?!

A férj válasza a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb október 24-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

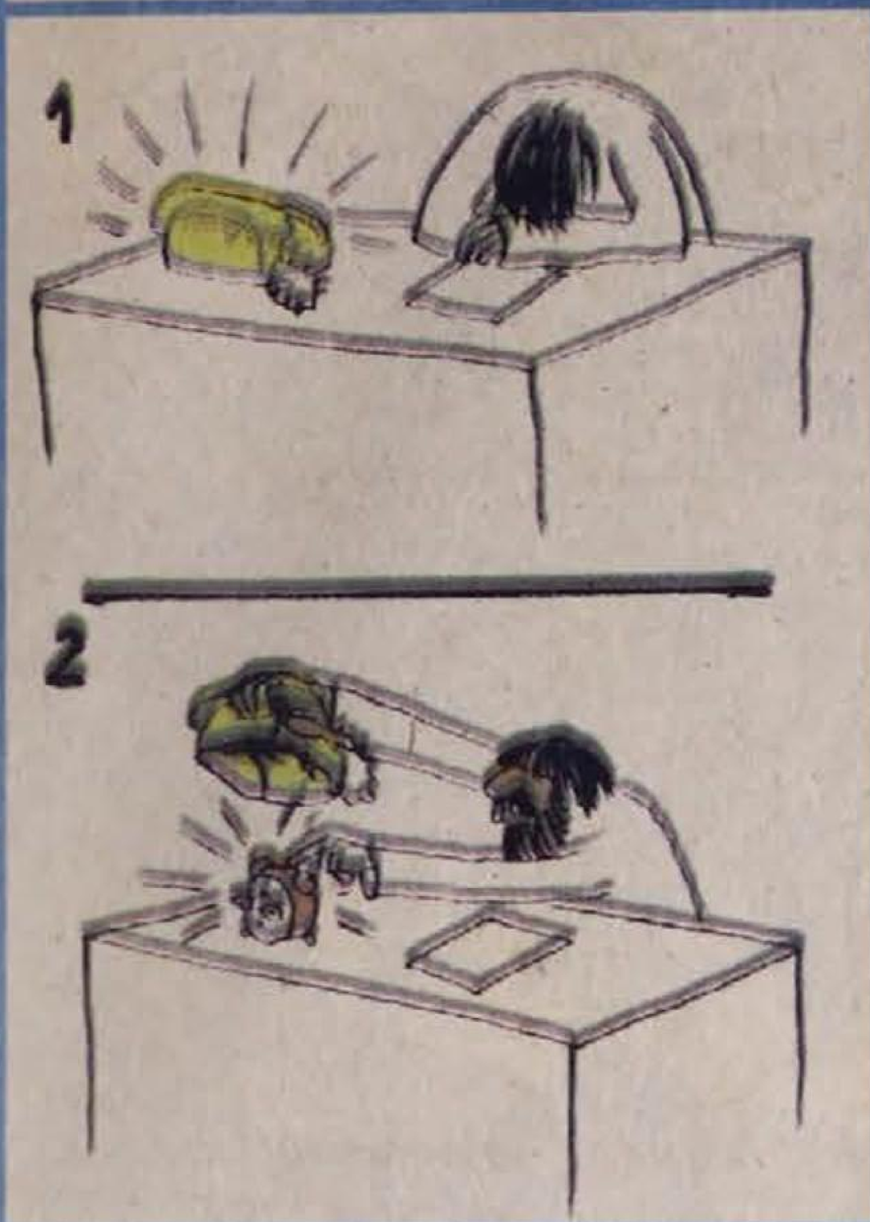
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

Benke István

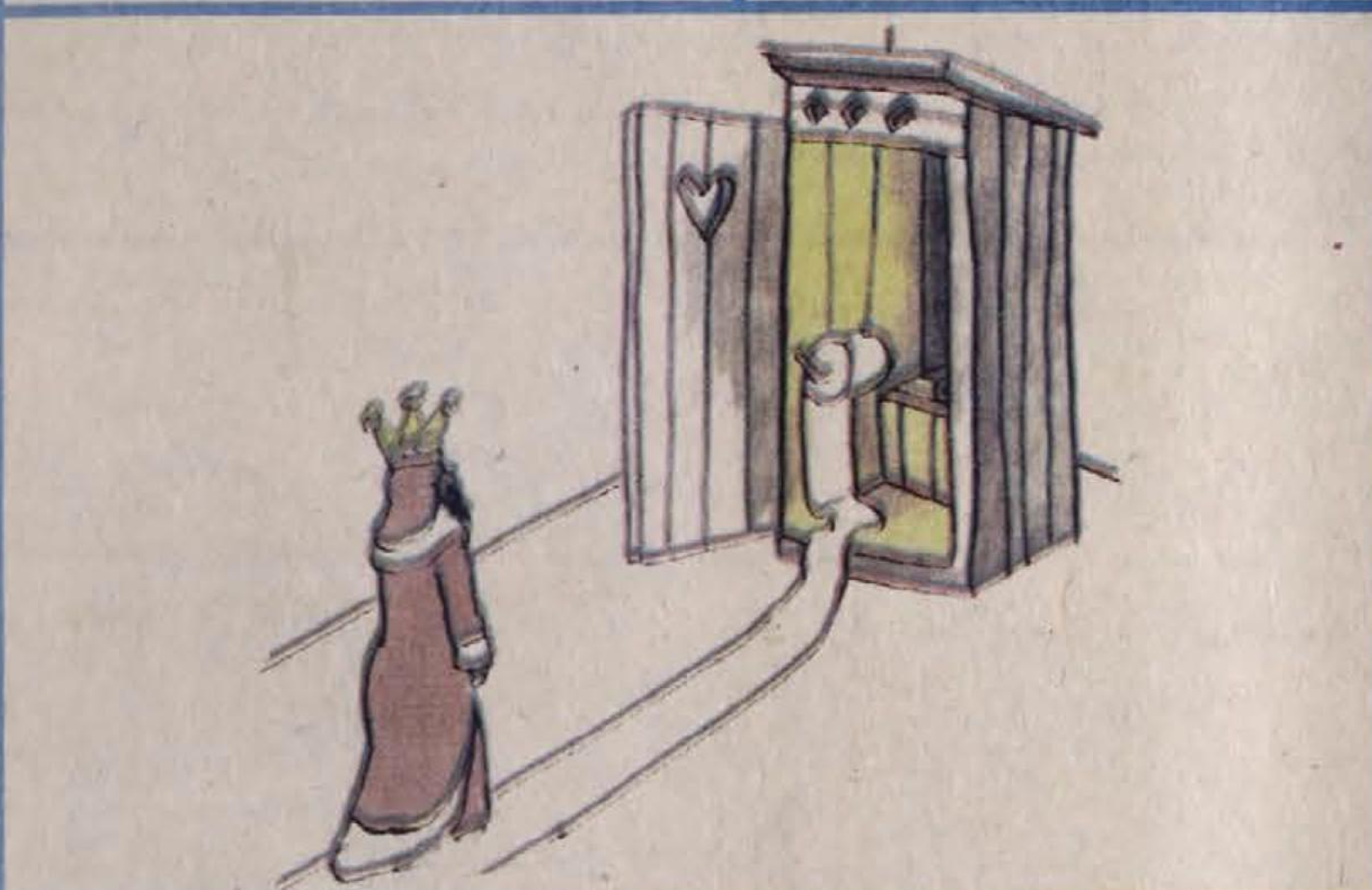

IMPORT HUMOR

A Roháč című pozsonyi szatirikus lapból

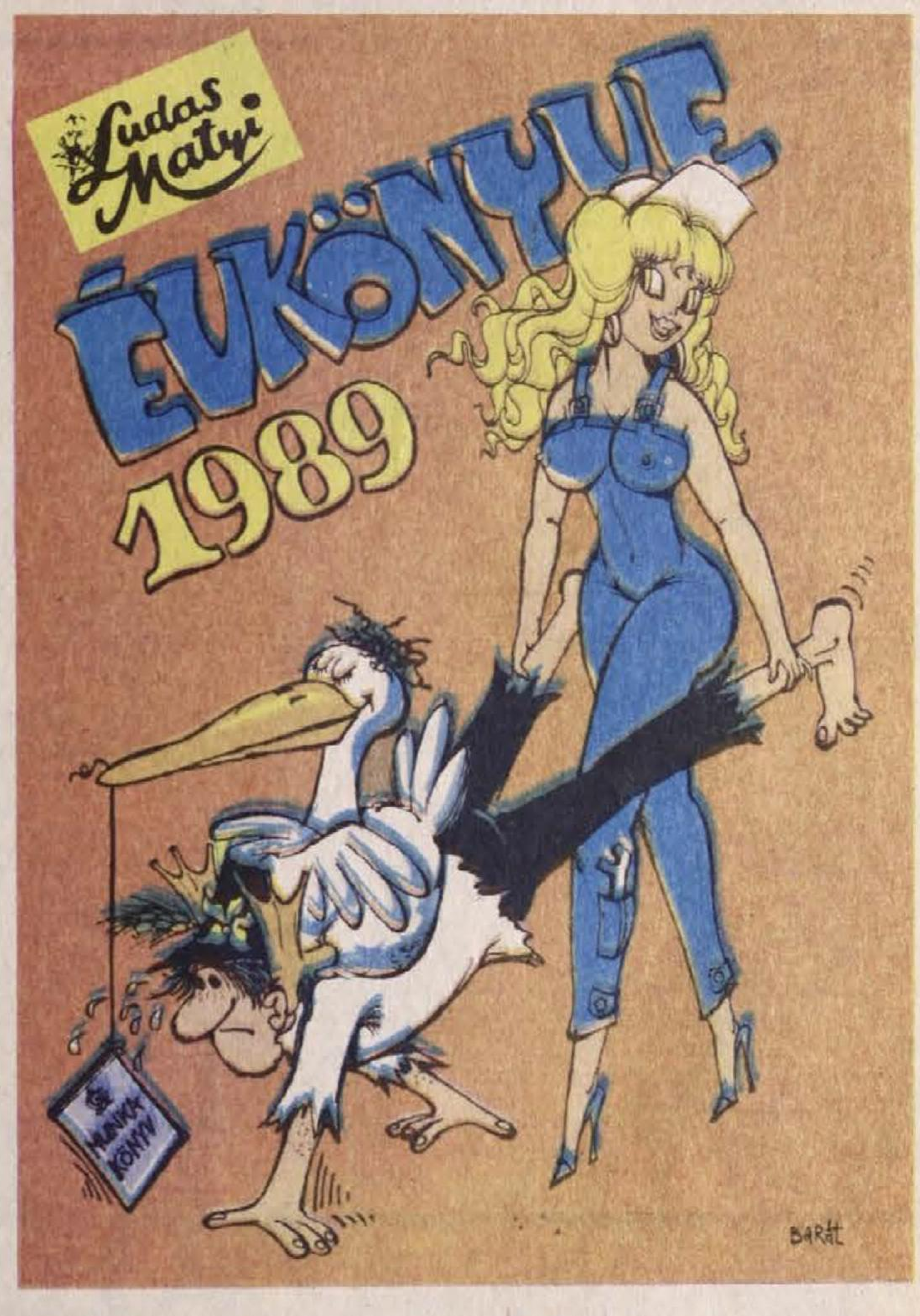

MEGOLDÁS

MÁR NYOMJÁK...

Kérjük Olvasóinkat, hogy a megrendelőlapot, az új postai levélkezelés miatt, borítékban szíveskedjenek az alábbi címre feladni:

Hírlapkiadó Vállalat, Budapest 70. Postafiók 1. 1959.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem az 1989. évi

LUDAS MATYI ÉVKÖNYVET

az évkönyv árát (37 Ft) kézbesítéskor fizetem.

Név: ______________________

Város, község, irányítószám: ______________________

Utca, házszám: ______________________

Kelt, 19______ **év** ______________ **hó** ________ **nap.**

____
megrendelő aláírása

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft. egy évre 192 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

88.2308/42-66-22

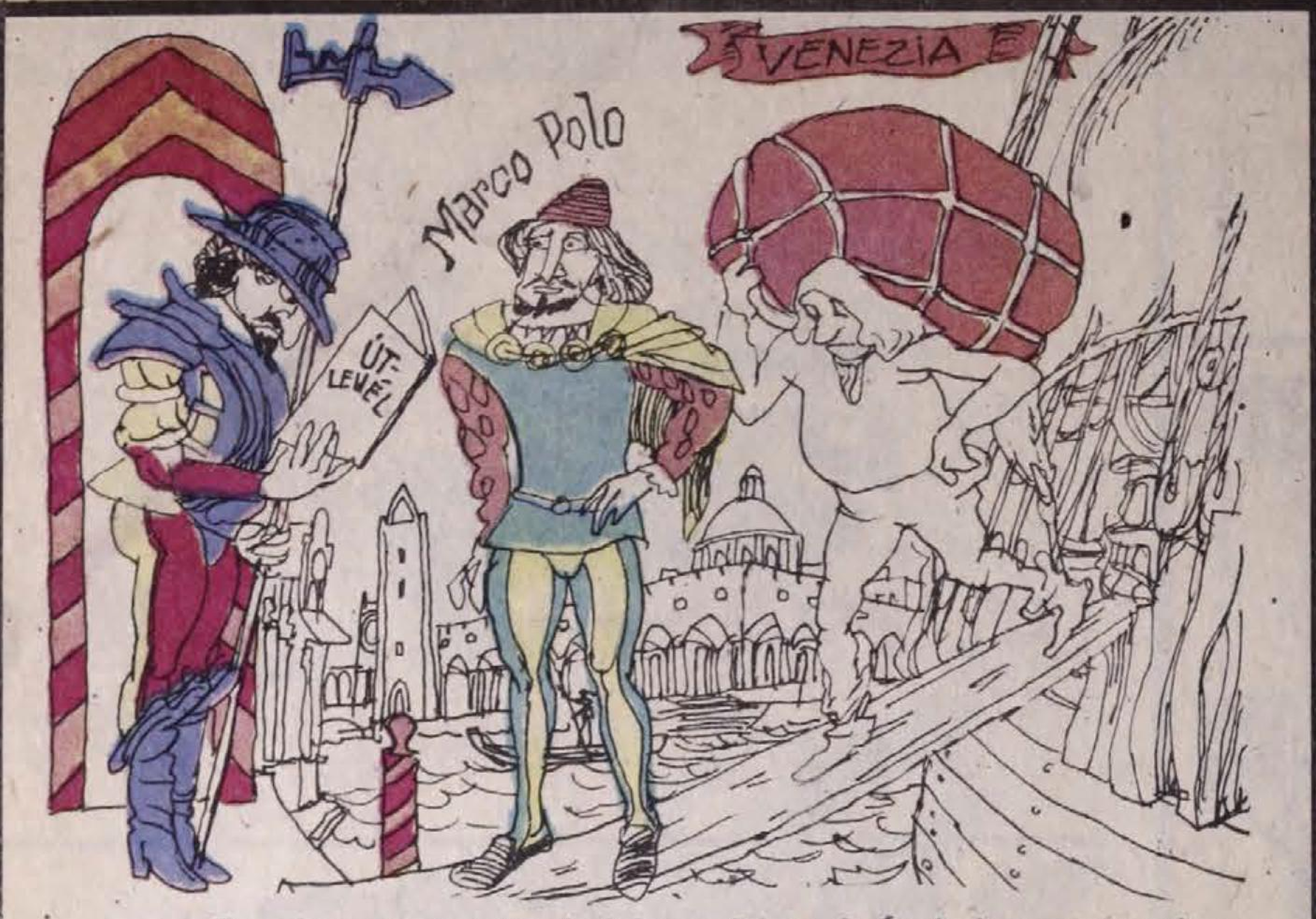
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

TIMÁR GYÖRGY– HEGEDŰS ISTVÁN:

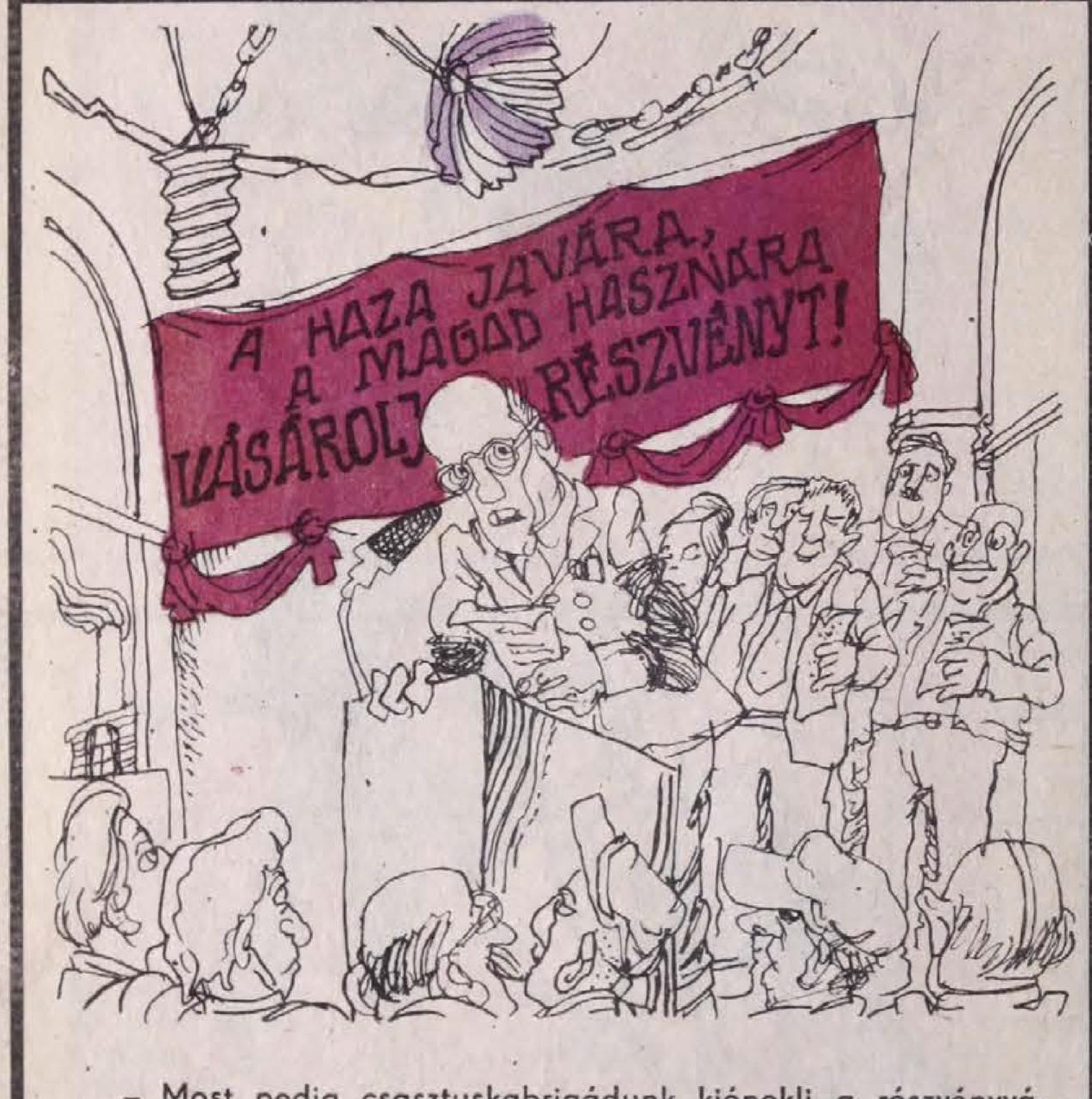
MAI SZEMMEL

– Tizenhat év magának három hónap? És hol a statisztikai lapja?

– Mert magamat megbírálom, ha kell; de hogy más mondja, azt nem tűröm el!

– Most pedig csasztuskabrigádunk kiénekli a részvényvásárlásban elmaradt szaktársakat!

– Akkor hát értelemszerűen a feudálszocializmusból a kapitálszocializmusba való átmenet is előrelépés, ugye?

– Úgy mondád, mester, bölcselmedet meghatározá vala a piac. De vajon meghatározhatja-é a piacot a bölcselkedés?